

การศึกษาเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
พฤษภาคม 2553
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
พฤษภาคม 2553

รวีนันท์ กมลผาสุขชื่น. (2553). การศึกษาเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ :

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาระดับเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 2) เพื่อเปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกตามเพศ ระดับชั้นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคารปีการศึกษา 2552 จำนวน 1,532 คน เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ f-test

ผลการวิจัย พบว่า

1. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร มีเป้าหมายทางการเรียน โดยภาพรวม และรายด้าน ได้แก่ เป้าหมายเพื่อผลสำเร็จของงาน เป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ เป้าหมายเพื่อผลตอบแทนในอนาคต เป้าหมายเพื่อได้รางวัลและคำยกย่องชมเชยจากบุคคลและหน่วยงานภายนอก เป้าหมายเพื่อการยอมรับของครูและเพื่อน อยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคารจำแนกตามเพศ ระดับชั้น และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า

2.1 เพศ พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เพศชายและเพศหญิง มีเป้าหมายทางการเรียนทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.2 ระดับชั้น พบว่า นักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นแตกต่างกันมีเป้าหมายทางการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนที่ระดับชั้นต่างกัน มี ด้านเป้าหมายเพื่อผลของงาน ด้านเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้และด้านเป้าหมายเพื่อได้รับผลตอบแทนในอนาคต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านเป้าหมายเพื่อได้รับรางวัลและคำยกย่องชมเชยจากบุคคลและหน่วยงานภายนอกแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเป้าหมายเพื่อการยอมรับของครูและเพื่อนไม่แตกต่างกัน โดย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีเป้าหมายทางการเรียนสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเป้าหมายทางการเรียนสูงกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีเป้าหมายทางการเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเป้าหมายเพื่อได้รับผลตอบแทนในอนาคต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีเป้าหมายทางการเรียนด้านเพื่อได้รับผลตอบแทนในอนาคต สูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

A STUDY OF THE GOAL-SETTING IN STUDYING OF THE THIRD LEVEL STUDENTS
AT MABTHAPUTPUNPITTAYAKARN SCHOOL

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University

May 2010

Raweenunt Kamolpasukchuen. (2010). *A Study of the Goal - Setting in Studying of the Third Level Students at Mabthaputpunpittayakarn School*. Master's Project M.Ed. (Guidance and Counseling Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Project: Asst. Prof. Dr. Nanthana Wong-In.

The purposes of this research were 1) to study of the Goal - Setting in Studying of the Third Level Students and 2) to compare the Goal - Setting in Studying of the Third Level Students at Mabthaputpunpittayakarn School classified by sex , educational level and academic achievement. The research sample were 1,532 students in the third level at Mabthaputpunpittayakarn School , in academic year of 2009. The research instrument was the Goal-Setting in Studying questionnaire. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test.

The results of the research revealed that:

1. The the Goal - Setting in Studying of the Third Level Students as a whole, and in each aspect that were: working achievement, learning achievement , expected benefit in the future, reward and admiring from others, and respect from teachers and friends in moderate level.

2. The Goal-Setting in Studying comparison were elaborated in sex, educational level and academic achievement as follow:

- 2.1 Sex: The study found that male students and female students in the third level had non significant differences in the Goal-Setting in Studying

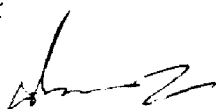
- 2.2 Education level: The result showed that students in different educational level had significant differences in the Goal - Setting in Studying at .01 level . When considered in each aspect, the working achievement. the learning achievement, and the expected benefit in the future had significant differences at .01 level. While in the aspect of reward and admiring from others had significant different at .05 level. There were non significant difference in the aspect of respect from teachers and friends. The Mathayomsuksa- two students had the Goal -Setting in Studying significantly higher than Mathayomsuksa- one students and Mathayomsuksa- three students at .01 level, and Mathayomsuksa- three students had the Goal -Setting in Studying significantly higher than Mathayomsuksa-one students at .05 level.

2.3 Academic achievement : the students who different in academic achievement had non significant differences in Goal-Setting in Studying as a whole. When considered in each aspect found that there were, significant differences in the aspect of expected benefit in the future at .05 level. The students with higher academic achievement had the Goal-Setting in Studying significantly higher than the students with moderate academic achievement in the aspect of expected benefit in the future, while in the other aspects had non significant differences.

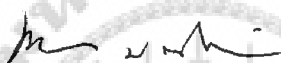
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง การศึกษาเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน
มาบตาพุดพันพิทยาคาร ของ ระวีนันท์ กมลผาสุขชั้น ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการ
ศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรจิตวิทยาการแนะแนว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร มณีศรีขำ)

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

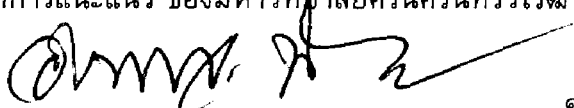
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร มณีศรีขำ)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ ดร.สกล วรเจริญศรี)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.องอาจ นัยพัฒน์)

วันที่ ๑7 เดือน พฤษภาคม พ.ศ.2553

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง ได้ด้วยความกรุณาของอาจารย์หลายท่านในภาควิชาการแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งคืออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และประธานสอบสารนิพนธ์ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ รวมทั้ง คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร มณีศรีขำ และ อาจารย์ ดร.สกล วรเจริญศรี ที่ท่านกรุณาให้แนวคิด อันเป็นประโยชน์ และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข จนสารนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี สมดังเจตนารมณ์ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ อาจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง และอาจารย์ ดร.สกล วรเจริญศรี ที่เมตตาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในการตรวจคุณภาพเครื่องมือ และให้คำปรึกษาในการสร้างเครื่องมือแบบสอบถามจนสำเร็จลุล่วง

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา รวมทั้งอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ทุกท่าน ที่ให้ความรู้ประสิทธิภาพวิชา จนสามารถมีความรู้ ความคิด และความกระจำในสาขาจิตวิทยาแนะแนวตลอดจนให้แง่คิดในการทำวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนการนำไปใช้ในการทำงานทางด้านจิตวิทยาซึ่งตรงกับสายงานที่ปฏิบัติอยู่ คือ ครูแนะแนวในโรงเรียน

ขอกราบขอบพระคุณ นายวิโรจน์ บำรุง ผู้อำนวยการโรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร จังหวัดระยองผู้บังคับบัญชาของข้าพเจ้าที่เมตตาให้โอกาสในการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียน ตลอดจนให้คำปรึกษาและคำแนะนำในการทำการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งการให้โอกาสในการศึกษาต่อปริญญาโทจนสำเร็จไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ นายมานิตย์ จันวัน ผู้อำนวยการโรงเรียนระยองวิทยาคมและครูฝ่ายแนะแนวโรงเรียนระยองวิทยาคมที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียน เพื่อนำมาหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

ขอบคุณทุกคนในครอบครัวของข้าพเจ้า ที่ให้กำลังใจและโอกาสในการศึกษาต่อเพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและอนาคต

ขอบคุณเพื่อน ๆ ในสาขาจิตวิทยาแนะแนว ภาคพิเศษ รหัส 50 ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ ความปรารถนาดี คำแนะนำต่าง ๆ และกำลังใจที่ดีแก่ข้าพเจ้า

ท้ายสุด คุณความดีและประโยชน์อันเกิดจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาคุณบิดามารดาครูบาอาจารย์ ญาติพี่น้อง ทุกท่านที่ทำให้ข้าพเจ้าได้ประสบความสำเร็จ

ระวีนันท์ กมลผาสุขชื่น

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของศึกษา.....	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิด.....	5
สมมติฐาน.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายทางการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่3..	6
ความหมายของเป้าหมายทางการเรียน.....	6
แนวคิดและองค์ประกอบของเป้าหมายทางการเรียน.....	8
ความสำคัญของเป้าหมายทางการเรียน.....	10
คุณลักษณะของเป้าหมายทางการเรียน	10
ผลของเป้าหมายทางการเรียน.....	11
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายทางการเรียน.....	13
แนวทางเป้าหมายการทำงานที่มีประสิทธิภาพ.....	17
คุณลักษณะของบุคคลที่มีเป้าหมายในการทำงานที่มีประสิทธิภาพ	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายทางการเรียน	19
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ.....	21
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น.....	22
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	23

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	26
ขอบเขตการวิจัย	26
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	26
ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	29
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	47
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	47
การกำหนดแหล่งข้อมูล.....	47
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	47
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	47
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
การอภิปรายผล.....	49
ข้อเสนอแนะ.....	52

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	54
ภาคผนวก.....	59
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	80

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	32
2	ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเป้าหมายทาง การเรียนรู้ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โดยรวมและรายด้าน.....	33
3	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วง ชั้นที่ 3 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ.....	34
4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วง ชั้นที่ 3 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับชั้น.....	35
5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วง ชั้นที่ 3 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	36
6	ผลการเปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกตามเพศ.....	37
7	ผลการเปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกตาม ระดับชั้น.....	38
8	ผลการทดสอบรายคู่ของเป้าหมายทางการเรียนโดยรวม จำแนกตามระดับชั้น.....	39
9	ผลการทดสอบรายคู่ของเป้าหมายทางการเรียน ด้านเป้าหมายเพื่อผลของงาน จำแนกตาม ระดับชั้น.....	40
10	ผลการทดสอบรายคู่ของเป้าหมายทางการเรียน ด้านเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ จำแนกตาม ระดับชั้น.....	41
11	ผลการทดสอบรายคู่ของเป้าหมายทางการเรียน ด้านเป้าหมายเพื่อได้รับ ผลตอบแทนในอนาคต จำแนกตามระดับชั้น.....	42
12	ผลการทดสอบรายคู่ของเป้าหมายทางการเรียน ด้านเป้าหมายเพื่อได้รับรางวัลและ คำยกย่องชมเชยจากบุคคลและหน่วยงานภายนอก จำแนกตามระดับชั้น.....	43
13	ผลการเปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	44
14	ผลการทดสอบรายคู่ของเป้าหมายทางการเรียน ด้านเป้าหมายเพื่อได้รับ ผลตอบแทนในอนาคต จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	45

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
15 ค่าความสอดคล้อง (IOC)แบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของ นักเรียนช่วงชั้น ที่ 3.....	77

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เป้าหมายทางการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จในการเรียน ของนักเรียนซึ่งแต่ละคนจะมีเป้าหมายทางการเรียนที่แตกต่างกันบุคคลใดตั้งเป้าหมายไว้สูงและสามารถบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ก็จะทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ตรงกันข้ามถ้านักเรียนคนใด ตั้งเป้าหมายไว้สูงแต่ไม่สำเร็จ ก็จะมีผลเสียตามมา มาร์ติน (Martin 1984: 115-144) กล่าวว่า เป้าหมาย จะเป็นตัวกำหนดแนวทางให้นักเรียนกระทำการกิจกรรมต่างๆในสถานการณ์ต่างๆ และเชื่อว่า พฤติกรรมส่วนใหญ่ของมนุษย์มีเป้าหมายเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงพฤติกรรม (Goal Directed) และการกำหนดเป้าหมายของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันบุคคลจะไปถึงเป้าหมายที่ตนเอง วางไว้นั้นต้องมีลักษณะใกล้เคียงกับความสามารถของบุคคลนั้น โดยเป้าหมายต้องสอดคล้องกับ ความสามารถของตนในการทำกิจกรรมนั้น

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2533: 1) กล่าวว่า ชีวิตที่ประสบความสำเร็จมักเป็นชีวิตที่วางแผน เพราะสิ่งที่บุคคลได้กระทำลงไปในปัจจุบันล้วนมีผลต่ออนาคตของชีวิตของเขาทั้งสิ้นบุคคลที่มีได้ วางแผนชีวิต ปล่อยให้ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับชะตากรรม จึงยากที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตได้

เป้าหมายทางการเรียนเป็นการกำหนดพฤติกรรมที่มุ่งหวัง และบุคคลจะพยายามไปให้ ได้ตามเป้าหมายที่เขาวางไว้ ประสาท อิศรปริดา (2548: 309) บุคคลจะทำตามเป้าหมายซึ่ง เปรียบเสมือนเข็มทิศนำทางจนถึงความสำเร็จ ซึ่งทำให้เกิดแรงจูงใจ มีความขยันหมั่นเพียรความ ตั้งใจ และความพยายามที่ช่วยให้บรรลุจุดหมายที่ตั้งไว้ ฉะนั้นนักเรียนที่มีเป้าหมายทางการ เรียนจะเป็นคนที่มีความมุ่งมั่น ความพยายามที่จะทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งอย่างอดทนและ กระทำพฤติกรรมนั้นอย่างมีทิศทาง ดังที่ ล็อค และเลแฮม (Lock ;& Latham.1990) ได้อธิบายถึง การตั้งเป้าหมายที่มีผลต่อพฤติกรรม 4 ลักษณะ 1. มีทิศทาง 2. มีความเพียรพยายาม 3. มีความ คงทน 4. มีการพัฒนากลยุทธ์ ในทางตรงกันข้ามสำหรับนักเรียนที่ไม่ได้ตั้งเป้าหมายทางการเรียนจะ ไม่แสดงการเผชิญหน้ากับปัญหา ไม่กระตือรือร้นในการเรียน ไม่อดทนเมื่อพบอุปสรรค และมีความรู้สึกท้อแท้สิ้นหวังง่ายเมื่อพบกับความล้มเหลว ในที่สุดก็อาจจะเรียนไม่จบออกเรียนกลางคัน ได้ ดังที่ มาร์ติน เมร์ (Martin Machr, 1984: 115 - 144) กล่าวว่าสภาพการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียนมีองค์ประกอบดังนี้ ได้แก่ ความสำเร็จของงาน ความสามารถของตนและเป้าหมายที่ กำหนด อีกทั้งเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนยังแตกต่างกัน ซึ่งแบ่งออกเป็นเป้าหมายใหญ่ 5 ประการ ได้แก่ 1.เป้าหมายเพื่อความสำเร็จของงาน (Performance Goals) 2. เป้าหมายเพื่อ การเรียนรู้ (Learning Goals) 3. เป้าหมายเพื่อผลประโยชน์ในอนาคต (Internalized - future-Utility) 4.เป้าหมายเพื่อต้องการรางวัลและการยกย่องจากภายนอก (Extrinsic Reward) 5. เป้าหมายที่ต้องการการยอมรับของสังคม (Social Solidarity Goals)

เป้าหมายทางการเรียนในแต่ละคนจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง ดังเช่น ณรงค์วิทย์ แสงทอง (2546: 31-33) ได้กล่าวไว้ว่า คนที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต แม้จะประสบความสำเร็จในเรื่องที่ต่างกัน บางคนประสบความสำเร็จในด้านการงาน บางคนประสบความสำเร็จด้านการเงิน บางคนประสบความสำเร็จด้านครอบครัว ฯลฯ แต่ทุกคนจะมีความเหมือนในความต่างนั้นอยู่อย่างหนึ่งคือ "คิดการใหญ่" การคิดการใหญ่ไม่ได้หมายถึง เพียงการเพ้อฝันเกินตัว แต่เป็นเป้าหมายในการทำงานที่สูงกว่าสิ่งที่ควรจะเป็น สูงกว่าที่คนทั่วไปเขาคิดกัน คนเหล่านี้มักจะมองว่าเป้าหมายที่สูงกว่าที่ควรจะเป็นนั้นเป็นสิ่งท้าทายในชีวิต

จากการที่ผู้วิจัยเป็นครูแนะแนวในโรงเรียนมาตาศุดพันธุ์พิทยาคารและได้ทำการสังเกต สัมภาษณ์ ผู้บริหาร ครูอาจารย์ผู้สอน และนักเรียน พบว่านักเรียนมีเป้าหมายทางการเรียนไม่ชัดเจน จึงสนใจศึกษา เป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนและต้องการทราบว่ามีปัจจัยใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับการตั้งเป้าหมายทางการเรียน ซึ่งในเรื่องนี้ ณัฏฐา ประกฤติพงศ์ (2545: 58) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับสูงขึ้น กรณีศึกษา ณ.สถาบันภาษาเซตกรุงเทพฯ พบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 และ จรรยา เกษศรีสังข์ (2537: 103) ได้ศึกษาวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจที่ศึกษาในระดับชั้นปีต่างกัน ใช้วิธีการเผชิญปัญหาด้านการเรียนทฤษฎี ด้านการเรียนภาคปฏิบัติ ด้านส่วนตัวและด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยนักเรียนนายร้อยตำรวจเมื่อศึกษาในระดับสูงขึ้นจะเปลี่ยนวิธีการเผชิญปัญหาด้านต่างๆ เป็นแบบสุ่มปัญหา และงานวิจัยของ ศรีจันทร์ พูลทวี (2543: 73) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ การศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ปีการศึกษา 2540 - 2542 พบว่า นักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา มีผลการเรียนระหว่าง 2.01 - 3.00 ประมาณร้อยละ 40 และระหว่าง 3.01 - 4.00 ประมาณร้อยละ 40 และผลการเรียนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 2.00 ประมาณร้อยละ 10 ดังนั้นงานวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ปัจจัย ด้าน เพศ ระดับชั้น และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนมีแนวทางในการปฏิบัติตนด้านการเรียนไม่เหมือนกัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาระดับเป้าหมายทางการเรียนของ นักเรียน ในช่วงชั้นที่ 3 และสนใจที่จะศึกษาว่านักเรียนที่มี เพศ ,ระดับชั้น และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่างกัน จะมีผลต่อการตั้งเป้าหมายในการเรียนที่แตกต่างกันหรือไม่ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลและเป็นประโยชน์ให้กับผู้บริหารและครูอาจารย์ในโรงเรียนเมื่อนำมาใช้พัฒนาระบบการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน และเป็นข้อมูลในการจัดทำบรรยากาศและ สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนเพื่อสนองความต้องการและเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียน มาบตาพุดพันพิทยาคาร
2. เพื่อเปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียน มาบตาพุดพันพิทยาคาร จำแนกตามเพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการศึกษาครั้งนี้ จะทำให้ทราบถึงการตั้งเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร ซึ่งจะเป็นประโยชน์ ต่อผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้เกี่ยวข้อง ได้ทราบข้อมูลการตั้งเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน และสามารถนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน อันจะส่งผลให้นักเรียนมีประสิทธิภาพในการเรียนสูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

แหล่งข้อมูล

นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร ปีการศึกษา 2552 จำนวน 1,532 คน แบ่งออกเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 512 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 562 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 458 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ แบ่งเป็นดังนี้

1.1.1 เพศชาย

1.1.2 เพศหญิง

1.2 ระดับชั้น ได้แก่

1.2.1 มัธยมศึกษาปีที่ 1

1.2.2 มัธยมศึกษาปีที่ 2

1.2.3 มัธยมศึกษาปีที่ 3

1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.3.1 สูง (ผลการเรียนเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.00–4.00)

1.3.2 ปานกลาง (ผลการเรียนเฉลี่ย ตั้งแต่ 2.00–2.99)

1.3.3 ต่ำ (ผลการเรียนเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.99 ลงไป)

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ เป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มี 5 ด้าน ได้แก่
 - 2.1 เป้าหมายเพื่อความสำเร็จของงาน
 - 2.2 เป้าหมายเพื่อการเรียนรู้
 - 2.3 เป้าหมายเพื่อได้รับผลตอบแทนในอนาคต
 - 2.4 เป้าหมายเพื่อได้รางวัลและคำยกย่องชมเชยจากบุคคลและหน่วยงานภายนอก
 - 2.5 เป้าหมายเพื่อการยอมรับของครูและเพื่อน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เป้าหมายทางการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 หมายถึง การที่นักเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายที่จะทำสิ่งใด ๆ ในด้านการเรียนให้บรรลุผลสำเร็จตามที่ตนเองตั้งใจไว้ด้วยความมุ่งมั่นพยายามโดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 เป้าหมายเพื่อความสำเร็จของงาน หมายถึง การเรียนเพื่อให้ได้รับผลงานที่ดี ได้แก่ ส่งงานตรงตามเวลา ทำงานได้ถูกต้อง สอบได้คะแนนดี

1.2 เป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ หมายถึง การเรียนที่ปรารถนาหรือต้องการที่จะได้รับความรู้ ความสามารถในการเรียน ได้แก่ ทำความเข้าใจในเรื่องที่เรียน ถ้ามครูในบทเรียนที่ไม่เข้าใจ ค้นหาหาความรู้เพิ่มเติมจากที่ครูสอน พยายามนำความรู้ที่เรียนมาใช้

1.3 เป้าหมายเพื่อได้รับผลตอบแทนในอนาคต หมายถึง การเรียนเพื่อต้องการได้รับผลตอบแทนที่จะได้รับในระยะยาว ได้แก่ ได้เลือกเรียนในแผนการเรียนที่ชอบ ศึกษาต่อในสาขาที่ตนต้องการเข้าเรียนในสถาบันที่มุ่งหวัง ได้ประกอบอาชีพที่ตนถนัด

1.4 เป้าหมายเพื่อได้รางวัลและคำยกย่องชมเชยจากบุคคลและหน่วยงานภายนอก หมายถึง การเรียนเพื่อต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย เงินหรือรางวัลจากหน่วยงานภายนอก ได้แก่ ได้รับคำชมเชยในการเรียน ได้รับเกียรติบัตร ได้รับรางวัลผลงานทางการเรียน การเป็นตัวแทนเพื่อคัดเลือกสอบแข่งขัน

1.5 เป้าหมายเพื่อการยอมรับของครูและเพื่อน หมายถึง การเรียนเพื่อต้องการการยอมรับจากครูและเพื่อน ๆ ได้แก่ ได้รับความไว้วางใจจากครู เพื่อนอยากให้งานร่วมด้วย เป็นตัวแทนกลุ่มในการทำงาน

2. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระบบโรงเรียนและกำลังศึกษา ในหลักสูตรภาคบังคับ ได้แก่ นักเรียนที่เรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3. เพศ หมายถึง นักเรียน เพศชาย และ เพศหญิง

4. ระดับชั้น หมายถึง ชั้นที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ ได้แก่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนักเรียนในทุกกลุ่มวิชาโดยดูจากระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average) โดยดูจากผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา โดยเอาผลคูณของหน่วยการเรียนกับระดับคะแนนของทุกวิชามารวมกันแล้วหารด้วยผลบวกของหน่วยการเรียนทุกวิชาที่เรียน

ซึ่งแยกเป็น 3 กลุ่มดังนี้

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 3.00 – 4.00
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 2.00 – 2.99
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 1.99 ลงไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานทางการวิจัย

เป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีความแตกต่างกัน ตามเพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ผู้วิจัยได้วิจัยเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายทางการเรียน

- 1.1 ความหมายของเป้าหมายทางการเรียน
 - 1.2 องค์ประกอบของเป้าหมายทางการเรียน
 - 1.3 ความสำคัญของเป้าหมายทางการเรียน
 - 1.4 คุณลักษณะของเป้าหมายทางการเรียน
 - 1.5 ผลของเป้าหมายทางการเรียน
 - 1.6 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายทางการเรียน
 - 1.7 แนวทางในเป้าหมายในการทำงานที่มีประสิทธิภาพ
 - 1.8 คุณลักษณะของบุคคลที่มีเป้าหมายทางการเรียน
 - 1.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายทางการเรียน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ
 3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น
 4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียน

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายทางการเรียน

1.1 ความหมายของเป้าหมายทางการเรียน

เป้าหมาย (Goal) หมายถึง การที่บุคคลได้กำหนดมาตรฐานพฤติกรรมที่เขามุ่งหวังไว้ และพยายามทำให้ได้ตามเป้าหมายหรือมาตรฐานนั้น ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้ (ประสาธ อิศรปริดา . 2548: 309)

1.1.1 เป้าหมายเพื่อรู้ (Learning Goals) หมายถึง บุคคลมุ่งเพิ่มพูนความรู้และปรับปรุง พัฒนาศักยภาพของตนเองให้ก้าวหน้า เมื่อพบอุปสรรคจะไม่ท้อถอย แต่กลับมีความเพียรพยายาม ที่จะมุ่งมั่นเอาชนะอุปสรรคนั้น

1.1.2 เป้าหมายเพื่อผลงาน (Performance Goals) หมายถึงบุคคลที่มุ่งการยอมรับจากผู้อื่น และต้องการระดับคะแนนที่ดี กล่าวคือ เขาต้องการคะแนนมากกว่าความรู้ ดังนั้นเมื่อพบอุปสรรคจะท้อถอย

1.2 เป้าหมายทางการเรียน (Learning Goals) หมายถึง การที่ผู้เรียนได้กำหนดมาตรฐานของพฤติกรรมที่เขามุ่งหวังและจะทำตามเป้าหมายนั้น เปรียบเสมือนแสงสว่างหรือเข็มทิศ ชี้แนะทางจนถึงความสำเร็จ ซึ่งจะทำให้เกิดแรงจูงใจ มีความขยันหมั่นเพียร ตั้งใจ พยายามที่จะช่วยให้บรรลุจุดหมายที่ตั้งไว้

แบนดูรา (ภักทริยา มาลาทอง. 2545: 26; อ้างอิงจาก Bandura. 1986) ให้ความหมายของเป้าหมายว่าเป็นการกำหนดพฤติกรรมเป้าหมายหรือการกำหนดเกณฑ์ในการแสดงพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งที่บุคคลต้องการเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะทำให้ทราบถึงพฤติกรรมที่จะต้องกระทำอย่างชัดเจนและใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ได้กระทำจริงกับพฤติกรรมที่กำหนดไว้ ว่าพฤติกรรมนั้นมีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะเช่นใด เพื่อใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับในการแสดงปฏิกิริยาต่อตนเองทั้งทางบวกและทางลบต่อไป

เบอร์ตัน (สุพิตร สมหาโต. 2541: 1; อ้างอิงจาก Burton.1992) ให้ความหมายของเป้าหมายว่าเป็นอะไรก็ตามที่บุคคลพยายามจะทำให้สำเร็จ เป้าหมายสามารถกำหนดมาตรฐานเฉพาะซึ่งอาจจะเป็นสมมติฐานได้ว่า เป้าหมายจะเป็นสิ่งจูงใจให้บุคคลได้กระทำการต่าง ๆ ด้วยความตั้งอกตั้งใจ มุ่งมั่น และพยายามอย่างหนัก พร้อมทั้งจะพัฒนากลวิธีใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหา และพร้อมที่จะเผชิญและต่อสู้กับความผิดหวังและความล้มเหลวที่อาจเกิดขึ้นทุกประการ

คอกซ์ (ชนากร ศรีชาพันธุ์. 2539: 11; อ้างอิงจาก Cox.: 1994) กล่าวว่า ผู้ได้รับการฝึกเกี่ยวกับเป้าหมายในการแสดงทักษะ จะมีโอกาสประสบความสำเร็จมากกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการฝึกเป้าหมาย

รูอิลาร์ด (Rouillard. 1995: 10) ให้ความหมายของเป้าหมายว่าเป็นผลสรุปที่เกิดจากความพยายามที่ชัดเจนของคุณ

ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 713) ให้ความหมายของเป้าหมายว่า หมายถึง บุคคลหรือสิ่งที่ใช้เป็นเป้าหมายการโจมตี หรือเป็นศูนย์กลางแห่งความใส่ใจหรือสังเกต หรือเป็นความมุ่งหมายเจาะจงให้ได้ตามเจตนา

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า เป้าหมายในการเรียน หมายถึง การที่นักเรียนมีความมุ่งหมายที่จะกระทำการใด ๆ ในด้านการเรียนให้บรรลุผลตามที่ตั้งใจ ด้วยความมุ่งมั่น และพยายามทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง เพื่อให้ประสบความสำเร็จในด้านการเรียนโดยมีเป้าหมายอย่างชัดเจนและคาดหวังว่าจะทำให้สำเร็จได้ ได้แก่ มีเป้าหมาย วางแผนในการเรียนอย่างชัดเจนแล้วกระทำการสำเร็จ มีความตั้งใจ มุ่งมั่นและพยายามอย่างหนักที่จะเรียนให้สำเร็จมีวิธีการพัฒนาตนเองด้วยวิธีการใหม่ ๆ ในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในด้านการเรียน พร้อมทั้งจะเผชิญกับความสำเร็จหรือความผิดหวังที่อาจเกิดขึ้นในด้านการเรียน มีการปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในด้านการเรียนได้เหมาะสมกับวิชาที่เรียน

1.2 แนวคิด และองค์ประกอบของเป้าหมายทางการเรียน

มาร์ติน แมร์ (Martin Maehr, 1984: 115 – 144) กล่าวว่า สภาพการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนเกิดจากองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบคือ

1. การตระหนักของนักเรียนเกี่ยวกับความเป็นไปได้ที่ตนจะกระทำกิจกรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ซึ่งเป็นตัวกำหนดว่าบุคคลจะเลือกลงทุนหรือพยายามในการทำกิจกรรมต่าง ๆ มากหรือน้อย คือความรู้ของบุคคลเกี่ยวกับความเป็นไปได้ที่จะกระทำกิจกรรมนั้นได้สำเร็จตลอดจนผลที่จะได้รับจากการกระทำกิจกรรมนั้น คงไม่มีใครเลือกลงมือปฏิบัติกิจกรรมใดๆที่บุคคลไม่เคยมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการกระทำกิจกรรมนั้น ๆ มาก่อน แต่ถ้าผู้กระทำเชื่อว่าผลที่จะได้รับเป็นสิ่งที่ไม่พึงพอใจ ผู้กระทำก็จะไม่เลือกลงมือปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ

2. ความเชื่อมั่นของนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถของตนในการกระทำกิจกรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ เมื่อไรที่บุคคลเกิดความสงสัยไม่แน่ใจในความสามารถที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จในสถานการณ์ใด บุคคลมักจะพยายามหลีกเลี่ยงจากสถานการณ์นั้น ความเชื่อในความสามารถของบุคคลที่จะกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จ (Self – Efficacy) บุคคลมีแนวโน้มที่จะลงทุน ความพยายาม และความเอาใจใส่ ในการกระทำ เมื่อบุคคลเชื่อว่าเขามีความสามารถที่จะกระทำสิ่งนั้นให้สำเร็จได้นั้นแสดงว่าบุคคลนั้นมี Self – Efficacy สูง

3. การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งเป้าหมายจะเป็นตัวกำหนดแนวทางให้นักเรียนกระทำกิจกรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ แมร์และนักทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจสมัยใหม่เชื่อว่า พฤติกรรมส่วนใหญ่ของมนุษย์มีเป้าหมายเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงพฤติกรรม (goal Directed) เช่น นักเรียนมีเหตุผลในการอ่านหนังสือที่แตกต่างกัน เพราะนักเรียนมีเป้าหมายในการอ่านหนังสือที่ต่างกัน เช่น ต้องการมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเพิ่มขึ้น ต้องการได้คะแนนสูง ๆ ต้องการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ ต้องการเป็นคนเก่งในสายตาผู้อื่น ต้องการหลีกเลี่ยงจากการถูกมองว่าเป็นคนโง่ และไม่มีความสามารถ จากตัวอย่างแสดงว่านักเรียนตัดสินใจอ่านหนังสือเนื่องจากมีเป้าหมายหรือสิ่งล่อใจที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับว่านักเรียนมีเป้าหมายในการอ่านหนังสือเพื่ออะไร จากการศึกษาวิจัยพบว่าเป้าหมาย (Goal) ที่บุคคลสามารถอธิบายได้ว่าบุคคลจะเอาใจใส่ต่อการเรียนและตั้งใจเรียนมากน้อยอย่างไร พอจะสรุปได้ว่าเป้าหมายที่ต่างกันทำให้บุคคลเอาใจใส่หรือทุ่มเทความพยายามต่อการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ (Personal Investment) ในระดับที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามเป้าหมายที่บุคคลตั้งไว้จะเกิดผลดีและมีประโยชน์ก็ต่อเมื่อเป้าหมายที่ตั้งไว้นั้นมีลักษณะใกล้เคียงกับความสามารถของบุคคลนั้น โดยเป้าหมายต้องไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป เพื่อที่บุคคลจะได้มีโอกาสที่จะทำงานนั้นได้ และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

แบนดูรา (พาสนา จุลรัตน์ .2548: 166; อ้างอิงจาก อัลเบิร์ต แบนดูรา.1963)กล่าวว่า บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตนเองเสมอ และการเรียนรู้เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมของบุคคลส่วนใหญ่จะเป็นการเรียนรู้จากการสังเกตหรือ

เลียนแบบจากตัวแบบ (Modeling) เป็นผลต่อการตั้งเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนและพฤติกรรมการเรียน

แบนดูรา (ประสาธ อิศรปริดา. 2548: 309; อ้างอิงจาก Bandura.1986) ในทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา ได้เน้นอย่างชัดเจนว่า ผู้เรียนจะเป็นผู้ที่กำหนดเป้าหมายหรือมาตรฐานของพฤติกรรมที่เขาหวังไว้และพยายามทำให้ได้ตามเป้าหมายหรือมาตรฐานนั้น ซึ่งเป้าหมายแต่ละอย่างแตกต่างกัน บางเป้าหมายยากมาก บางเป้าหมายง่าย บางเป้าหมายมีทางจะบรรลุผลในเวลาอันใกล้ บางเป้าหมายไม่เห็นทางสำเร็จ ประสาธ อิศรปริดา (2547: 309) ได้สรุปไว้ว่า เป้าหมายซึ่งมีความยากระดับกลางมีที่ที่จะประสบความสำเร็จได้ในอนาคตอันใกล้ จะส่งผลทำให้เกิดแรงจูงใจได้ดี ดังนั้น ครูควรพยายามโน้มน้าว จูงใจให้เด็กเรียนโดยตั้งเป้าหมายเพื่อรู้มากกว่าเพื่อผลงานหรือระดับคะแนน เน้นที่คุณค่าของความสนใจ และความสำคัญของการฝึกปฏิบัติมากกว่าเกรดหรือรางวัล

ณรงศ์วิทย์ แสงทอง (2546: 31-33) ได้กล่าวไว้ว่า คนที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต แม้จะประสบความสำเร็จในเรื่องที่แตกต่างกัน บางคนประสบความสำเร็จในด้านงาน บางคนประสบความสำเร็จด้านการเงินบางคนประสบความสำเร็จด้านครอบครัว ฯลฯ แต่ทุกคนจะมีความเหมือนในความแตกต่างนั้นอยู่อย่างหนึ่งคือ “คิดการใหญ่” การคิดการใหญ่มิได้หมายถึง เพียงการเพ้อฝันเกินตัว แต่เป็นเป้าหมายในการทำงานที่สูงกว่าสิ่งที่จะควรจะเป็น สูงกว่าที่คนทั่วไปเขาคิดกัน คนเหล่านี้มักจะมองว่าเป้าหมายที่สูงกว่าที่ควรจะเป็นนั้นเป็นสิ่งที่ท้าทายในชีวิต

แบนดูรา (ฐิติพัฒน์ สงบกาย.2533) อธิบายว่าการกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting) มีผลให้ต้องเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งของบุคคล ทั้งนี้เพราะเป้าหมายเป็นทั้งผลแห่งการกระทำที่ทำให้เกิดความพอใจแก่ตัวบุคคลและเป็นการคาดหวังต่อความสามารถของตนเอง ความพึงพอใจที่ได้รับในสองลักษณะจึงมีผลกระตุ้นความใส่ใจในการกระทำเพื่อให้บรรลุความใส่ใจในการกระทำเพื่อให้บรรลุเป้าหมายมากขึ้น โดยเฉพาะสำหรับเป้าหมายที่บุคคลกำหนดขึ้นด้วยความสมัครใจบนพื้นฐานของความสอดคล้องกับความต้องการและความสามารถ ซึ่งกระตุ้นให้บุคคลมีความรู้สึกรับผิดชอบต่อเป้าหมายนั้นมากขึ้น สำหรับเป้าหมายที่ถูกกำหนดให้โดยบุคคลอื่น แบนดูราเห็นว่ามีเหมาะสมในกรณีที่บุคคลยังไม่สามารถกำหนดเป้าหมายได้เอง โดยเฉพาะวัยเด็กเป็นการกระตุ้นให้บุคคลได้รับรู้ถึงความสำคัญของเป้าหมายโดยอาศัยบุคคลอื่นให้กำหนดเป้าหมายให้

อารี พันธุ์ณี (2546: 269) การนำปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นแรงจูงใจมาผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีทิศทาง เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายหรือเงื่อนไขที่ต้องการ หรือเป้าหมายทางการเรียน ปัจจัยต่าง ๆ ที่นำมาอาจจะเป็น เครื่องล่อ รางวัล การทำให้ให้เกิดการตื่นตัว รวมทั้งการทำให้เกิดการคาดหวัง

1.3 ความสำคัญของเป้าหมายทางการเรียน

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2533: 1) กล่าวว่า ชีวิตที่ประสบความสำเร็จ มักเป็นชีวิตที่มีการวางแผนเพราะสิ่งที่บุคคลได้กระทำลงไปในปัจจุบันล้วนมีผลต่ออนาคตของชีวิตเขาทั้งสิ้น บุคคลที่มีได้วางแผนชีวิต ปลดปล่อยทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการชะตากรรม จึงยากที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตได้ เปรียบเสมือนเรือที่ปราศจากหางเสือและเป้าหมายที่จะเดินทางย่อมล่องลอยเปะปะไปอย่างไร้จุดหมายและก็อาจจะถึงแก่กาลอับปางลงในที่สุด ดังนั้นชีวิตที่จะประสบความสำเร็จได้ จึงมักต้องมีเป้าหมาย มีการวางแผนและมีขั้นตอนที่จะดำเนินไปให้ถึงเป้าหมายนั้น ๆ

ช่วงชีวิตของบุคคลที่ดูจะมีความสำคัญยิ่งในการวางแผนก็คือ ช่วงวัยรุ่นตอนปลาย เป็นช่วงที่บุคคลกำลังอยู่ในสภาวะที่คาบเกี่ยวระหว่างความเป็นเด็กที่กำลังจะสิ้นสุดลงและความเป็นผู้ใหญ่ที่จะต้องจบการศึกษาและเข้าสู่โลกของงานอาชีพเยาวชนในระยะนี้ต้องเผชิญกับปัญหาหลายด้านและที่สำคัญที่สุด คือ จะจัดการอย่างไรกับชีวิตเมื่อจบการศึกษาลง ถ้าปราศจากการเตรียมตัวในการวางแผนเข้าสู่อาชีพอย่างดีและรัดกุมแล้ว ย่อมเป็นของแน่นอนว่าเขาจะต้องเผชิญกับความสับสน ความวิตกกังวล อาจจะเข้าสู่อาชีพที่ไม่มีใจรัก ซึ่งก่อให้เกิดความไม่พึงพอใจในงานที่ทำตามมาเป็นอย่างมาก

ดังนั้นการสร้างเป้าหมายในการเรียน จึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อเสริมสร้างความพร้อมในการสร้างอนาคตของตนเองและของสังคมที่เขามีส่วนร่วมในเวลาเดียวกัน

1.4 คุณลักษณะของเป้าหมายทางการเรียน

แบนดูรา (ภักธรียา มาลาทอง. 2545: 26; อ้างอิงจาก Bandura, 1986) กล่าวถึงคุณสมบัติของเป้าหมายว่าเป็นตัวกำหนดเงื่อนไขการกระทำพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการใช้ความพยายามและการจงใจในการทำงาน ซึ่งเป้าหมายมีคุณลักษณะ ดังนี้

1. มีลักษณะเจาะจง คือ เป้าหมายที่กำหนดขึ้นมีความชัดเจนและชี้เฉพาะว่าพฤติกรรมใดที่บุคคลต้องทำและควรปฏิบัติอย่างไร ซึ่งเป้าหมายนี้จะทำให้เกิดแรงกระตุ้นและชี้แนะในการทำพฤติกรรมซึ่งส่งผลต่อความพอใจในตนเอง การรับรู้ความสามารถของตนเองและการได้รับผลงานที่สูงกว่าเป้าหมายทั่ว ๆ ไป

2. มีลักษณะท้าทาย ระดับของเป้าหมายมีผลต่อปฏิกิริยาของผู้ปฏิบัติและจำนวนความพยายามที่ใช้ ถ้าหากบุคคลทำงานที่ท้าทายสำเร็จตามเป้าหมาย เขาจะเกิดความพอใจและพยายามมากขึ้น เนื่องจาก เป้าหมายไว้สูง เขาก็จะยิ่งเพิ่มความพยายามมากขึ้นในการทำให้บรรลุเป้าหมาย อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้ เมื่อบุคคลยอมรับเป้าหมายและยืนหยัดในการทำตามเป้าหมายนั้น หากเป้าหมายที่กำหนดขึ้นไม่เหมาะสมกับความสามารถของบุคคล จะทำให้เกิดปฏิกิริยาที่แตกต่างกันออกไป โดยทั่วไปคนมักปฏิเสธเป้าหมายที่พิจารณาแล้วว่าตนเองทำไม่ได้และจะตั้งเป้าหมายที่มีความเหมาะสมหรือใกล้เคียงกับความสามารถของตนเองขึ้นมาแทนที่

3. มีระยะสั้น เป้าหมายระยะสั้นมีผลต่อแรงจูงใจของบุคคลและความคาดหวังในความสามารถของตนเองและความสนใจในกิจกรรม เพราะเป้าหมายระยะสั้นจะแสดงให้เห็นถึงผลจากเป้าหมายได้รวดเร็วกว่าและควบคุมการกระทำพฤติกรรมได้ใกล้ชิดกว่า จึงมีโอกาสทำให้สำเร็จตามเป้าหมายในเวลาอันรวดเร็ว หากทำได้สำเร็จจะเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง เป็นการเสริมแรงและกระตุ้นให้ใช้ความพยายามอย่างต่อเนื่อง

4. สอดคล้องกับความเป็นจริง เป้าหมายที่สอดคล้องกับความเป็นจริงจะทำให้บุคคลเกิดการเปรียบเทียบตนเอง เป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความก้าวหน้าและประสิทธิภาพของงานที่ทำ หากประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้จะก่อให้เกิดแรงจูงใจ ทำให้มีความมุ่งมั่นและพยายามมากยิ่งขึ้น

ล๊อค และเลธัม (สุพิตร สมานิต. 2541: 1 – 2 ; อ้างอิงจาก Locke; & Latham. 1985) ได้ให้หลักสำคัญของการกำหนดเป้าหมาย 2 ประการ ดังนี้

1. การกำหนดเป้าหมายเฉพาะจะเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมแสดงออกที่ดีกว่า สูงกว่าการกำหนดเป้าหมายทั่วไป การใช้ภาษาเพื่อกำหนดเป้าหมายว่า “ทำให้ดีที่สุด” จะมีความหมายและคุณค่ามากกว่าการที่ไม่ได้กำหนดเป้าหมายอะไรไว้เลย

2. การกำหนดเป้าหมายที่มีความยากกว่า (กำหนดให้ทำทักษะที่ยุ่ยากกว่า สูงกว่า แต่หากเป็นที่ยอมรับได้) จะช่วยทำให้ระดับของงานที่ได้สูงกว่าการกำหนดเป้าหมายของงานที่ต่ำกว่าและง่ายกว่า

การกำหนดเป้าหมายที่ดีนั้น หากได้มีการกำหนดเป็นระยะสั้น รวมกับระยะยาวเข้าไว้อย่างต่อเนื่องกัน จะมีผลต่อการนำไปปฏิบัติได้ดีกว่าการกำหนดเป้าหมายที่เป็นช่วงระยะยาวหรือระยะสั้นแต่เพียงอย่างเดียว ผลดีของการกำหนดเป้าหมายระยะสั้นแต่เพียงอย่างเดียวก็คงเป็นเพราะได้รับแรงเสริม และข้อมูลย้อนกลับในทันทีทันใด ขณะเดียวกันก็จะเป็นการช่วยเสริมความเชื่อมั่นในตนเองให้นักกีฬาได้เป็นอย่างดี (สุพิตร สมานิต. 2541: 1 – 2; อ้างอิงจาก Weinberg. 1993)

1.5 ผลของเป้าหมายทางการเรียน

เป้าหมายในการกระทำพฤติกรรมมีผลต่อแรงจูงใจ การรับรู้ความสามารถของตนเองและมีผลต่อความสนใจเพิ่มขึ้น (นันทน์ภัส การะเกตุ. 2547: 16; อ้างอิงจาก Bandura. 1986) ดังนี้

1. ผลต่อแรงจูงใจ เป้าหมายในการกระทำพฤติกรรม มักทำให้บุคคลมีแรงจูงใจที่กระทำพฤติกรรมเพิ่มขึ้น โดยมีแนวโน้มที่จะใช้ความพยายามในการกระทำเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้มากขึ้น ซึ่งตามกระบวนการของการสร้างเป้าหมาย ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายของตนเอง การประเมินตนเอง และการได้รับข้อมูลย้อนกลับ การสร้างเป้าหมายด้วยตนเองเป็นกระบวนการที่บุคคลสร้างกฎเกณฑ์ขึ้นมา เพื่อประเมินการกระทำด้วยตนเอง จึงทำให้ได้เป้าหมาย

ที่มีความเหมาะสม สอดคล้องกับความรู้ความสามารถของตน รวมทั้งรู้สึกว่าเป็นผู้กำหนดและตัดสินใจด้วยตนเอง ส่งผลต่อการยอมรับเป้าหมายและการใช้ความพยายามในการทำให้บรรลุเป้าหมายนั้น จึงทำให้มีความรับผิดชอบต่อนเป้าหมายของตนเอง

2. ผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง การสร้างเป้าหมายสามารถพัฒนาการรับรู้ความสามารถของบุคคล โดยนำเป้าหมายมาเปรียบเทียบกับการกระทำพฤติกรรมของบุคคล จึงก่อให้เกิดข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับความสามารถ การบรรลุเป้าหมายระยะสั้นแสดงให้เห็นว่า บุคคลมีความเชี่ยวชาญในเวลาอันสั้น จึงทำให้บุคคลรับรู้ว่าตนนั้นมีความสามารถสูงขึ้น ส่งผลต่อการใช้ความพยายามในการทำงาน นอกจากนี้ หากบุคคลต้องเผชิญกับความแตกต่างระหว่างเป้าหมายที่ท้าทายกับผลการกระทำของตน หากมีความมั่นใจในความสามารถของตนเองจะส่งผลต่อการใช้ความพยายามมากขึ้นและทำงานจนบรรลุผลสำเร็จ

3. ผลต่อความสนใจในกิจกรรม การมีความสนใจในกิจกรรมสืบเนื่องมาจากบุคคลนั้นมี ประสบการณ์ที่พอใจในการบรรลุตามเป้าหมายที่ตนตั้งไว้ เป้าหมายที่เปิดโอกาสให้บุคคลได้แสดงความสามารถและใช้ความพยายามในการลดความไม่สอดคล้องระหว่างการกระทำกับเป้าหมาย จะมีผลต่อความสนใจในกิจกรรม

ล็อกและเลธัม (Locke;& Latham.1990: online) ได้อธิบายถึงอิทธิพลของเป้าหมายที่มีต่อพฤติกรรมใน 4 ลักษณะ คือ

1. ทิศทาง เป้าหมายทำให้บุคคลสามารถกำหนดทิศทางการกระทำได้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ตั้งไว้

2. ความพยายาม เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้พร้อมๆ กับการกำหนดทิศทางตามสัดส่วนที่บุคคลรับรู้ว่าตนเองมีความต้องการในเป้าหมายเพียงใด นั่นคือ หากมีความต้องการบรรลุเป้าหมายที่ท้าทาย จะต้องเพิ่มความพยายามและความตั้งใจในการทำเป้าหมายมากกว่าเป้าหมายที่ง่ายหรือการไม่มี เป้าหมาย

3. ความคงทน เป็นระดับของความเพียรพยายามที่เพิ่มมากขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป ดังนั้นความคงทนจึงเป็นการนำเอากลไกทั้ง 2 ส่วน คือ ทิศทางและความพยายามมารวมกัน

4. การพัฒนากลยุทธ์ จากกลไกทั้ง 3 ประการ คือ ทิศทาง ความพยายาม และความคงทนนั้นเป็นผลโดยตรงจากเป้าหมาย ในขณะที่การพัฒนากลยุทธ์หรือวางแผนเพื่อให้เป้าหมายบรรลุผลสำเร็จเป็นผลโดยทางอ้อมจากเป้าหมาย กระบวนการพัฒนากลยุทธ์เป็นส่วนประกอบสำคัญของปัญญา ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะหรือการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ เมื่อบุคคลตั้งเป้าหมายไว้แล้วเขาก็จำเป็นต้องวางแผนและจัดระบบการทำงาน

1.6 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายทางการเรียน

มาร์ติน (Martin, 1984: 115–144) กล่าวว่า เป้าหมายที่ต่างกันทำให้บุคคลเอาใจใส่หรือทุ่มเทความพยายามต่อการกระทำกิจกรรมต่างๆ (Personal Investment) ในระดับที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามเป้าหมายที่บุคคลตั้งไว้จะเกิดผลดีและมีประโยชน์ก็ต่อเมื่อเป้าหมายที่ตั้งไว้นั้นมีลักษณะใกล้เคียงกับความสามารถของบุคคลนั้น โดยเป้าหมายต้องไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป เพื่อให้บุคคลจะได้มีโอกาสที่จะทำงานนั้นได้ และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ได้แก่

1. เป้าหมายเชิงปฏิบัติการ (Performance Goals) ในโรงเรียนเมื่อนักเรียนทำงานส่งครู นักเรียนมักได้รับทราบผลการเรียนรู้ จากครูเกี่ยวกับงานที่ทำต่อหน้าบุคคลอื่นเสมอ จากเหตุการณ์เหล่านี้ทำให้นักเรียนรู้สึกกังวลและให้ความสำคัญกับการถูกมองว่าเป็นคนเก่ง หรือคนไม่มีความสามารถในสายตาตัวเองและผู้อื่น และพยายามหลีกเลี่ยงจากการถูกมองว่าเป็นคนเก่ง หรือไม่มีความสามารถ นักเรียนที่ให้ความสำคัญหรือเป็นกังวลเกี่ยวกับการถูกมองจากบุคคลอื่นในลักษณะเช่นนี้ เป็นนักเรียนที่มีเป้าหมายชนิดที่เรียกว่า “เป้าหมายเชิงปฏิบัติการ” ลักษณะบุคคลที่มีเป้าหมายประเภทนี้ได้แก่

1.1 เชื่อว่าความสามารถของบุคคลมีความคงที่ ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้นบุคคลที่เก่งไม่จำเป็นต้องขยัน

1.2 ประเมินผลงานที่ตนเองทำ โดยเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น เพราะไม่อยากให้ตนเองดูไม่ดี

1.3 เลือกทำงานที่เปิดโอกาสให้ตนเองได้แสดงให้ผู้อื่นเห็นว่าตนเองมีความสามารถ และพยายามหลีกเลี่ยงงานที่ทำให้ตนเองดูแย่

1.4 รู้สึกผ่อนคลายและภูมิใจที่ได้ทำงานที่ง่ายจนประสบความสำเร็จ

1.5 การเรียนรู้เกิดจากแรงจูงใจภายนอก โดยคาดหวังรางวัลจากบุคคลอื่น และพยายามหลีกเลี่ยงการถูกตำหนิ

1.6 มีความพยายามน้อยในการทำงาน

1.7 ใช้วิธีการเรียนรู้ที่ช่วยในการเรียนแบบท่องจำเท่านั้น

1.8 ต้องการทราบผลการเรียนรู้ที่เป็นสิ่งที่ดีเท่านั้น ไม่ต้องการทราบถึงข้อบกพร่องของตนเอง

1.9 ถ้างานที่ทำไม่ประสบความสำเร็จก็จะยกเลิกงานนั้นง่ายๆ และพยายามหลีกเลี่ยงงานที่ตนเองเคยล้มเหลวมาก่อนในอดีต

1.10 คิดว่าครูผู้สอนคือผู้พิพากษาที่ทำหน้าที่เป็นผู้ให้รางวัลหรือให้การลงโทษ

1.11 คิดว่าความล้มเหลวเป็นตัวบ่งชี้ถึงความไม่เก่ง ไม่มีความสามารถ และเชื่อว่าความล้มเหลวนั้นจะเกิดขึ้นอีกในอนาคต

1.12 การมีเป้าหมายเชิงปฏิบัติการมักทำให้เกิดผลเสียมากมาย เช่น นักเรียนจะคิดว่าครูจะมีอคติกับนักเรียนบางคนและไม่มีคามยุติธรรมในการให้คะแนน

2. เป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ (Learning Goals) ลักษณะบุคคลที่มีเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ ได้แก่

2.1 เชื่อความพยายามและการฝึกอบรมทำให้บุคคลมีความสามารถและประสบความสำเร็จได้

2.2 เลือกทำงานที่เปิดโอกาสให้ตนเองเกิดการเรียนรู้

2.3 รู้สึกผิดหวังและเบื่อหน่ายถ้าต้องทำงานที่ง่าย

2.4 การเรียนรู้เกิดจากแรงจูงใจภายใน

2.5 พยายามหาวิธีการเรียนต่าง ๆ ที่ช่วยทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.6 ทุ่มความพยายามอย่างมากในการเรียนรู้ ถึงแม้ไม่ประสบความสำเร็จก็ไม่ยกเลิกที่จะทำงานชิ้นนั้น

2.7 ประเมินผลงานที่ทำโดยเปรียบเทียบกับตนเองว่ามีความก้าวหน้าไปมากน้อยอย่างไร

2.8 เชื่อว่าความพยายามและการฝึกฝนทำให้บุคคลมีความสามารถและประสบความสำเร็จได้

2.9 รู้สึกพอใจกับผลงานที่ตนเองทำ ถึงแม้ว่างานที่ทำได้ไม่ประสบความสำเร็จทั้ง ๆ ที่ได้พยายามอย่างเต็มที่แล้ว

2.10 ต้องการทราบผลการเรียนรู้เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนรู้ให้ดีขึ้น

2.11 คิดว่าความผิดพลาดเป็นเรื่องปกติและมีประโยชน์ในกระบวนการเรียนรู้ และสามารถนำความผิดพลาดไปปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น และความผิดพลาดเป็นตัวบ่งชี้ให้บุคคลเพิ่มความพยายามในการทำงานให้มากขึ้น

สรุปได้ว่าบุคคลที่มีเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ จะพยายามกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะช่วยให้บุคคลสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น เช่น ตั้งใจเรียน ยอมรับข้อบกพร่องของตนเองได้ ไม่ทอดทิ้งส่วนบุคคลที่มีเป้าหมายเชิงปฏิบัติการ มีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงจากสถานการณ์ที่ทำให้บุคคลนั้นประสบความสำเร็จ เพราะบุคคลเหล่านี้ต้องการให้ตัวเองดูดี มีความสามารถอยู่ตลอดเวลา และเชื่อว่าความสามารถมีความคงที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้นคนที่ประสบความสำเร็จก็จะล้มเหลวอีกในอนาคต จะเห็นได้ว่าบุคคลที่มีเป้าหมายเชิงปฏิบัติการเป็นลักษณะของบุคคลที่เราไม่พึงประสงค์จะให้เกิดขึ้นกับบุคคลในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับนักเรียนในโรงเรียน ดังนั้นในฐานะครูผู้สอน เราสามารถจัดการเรียนการสอนที่ช่วยในเรื่องดังกล่าวได้

3. เป้าหมายเพื่อผลประโยชน์ในอนาคต (Internalized Future – Utility Goals) นักเรียนที่มีเป้าหมายประเภทนี้จะมองการเรียนรู้เสมือนผลตอบแทนที่จะได้รับในระยะยาว เช่น นักเรียนส่วนใหญ่เชื่อว่าการมีผลเรียนที่ดีมีความสำคัญ เพราะทำให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถ และมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการประสบความสำเร็จในอนาคต หรือมีความสำคัญและมีประโยชน์ในการใช้สมัครเข้าศึกษาต่อในสถาบันต่าง ๆ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีเป้าหมายประเภทนี้มีแนวโน้มที่จะเอาใจใส่

ในการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ และมักจะใช้เทคนิคการเรียนรู้ที่เป็นทั้งการเรียนรู้ที่มีความหมาย และการเรียนรู้ชนิดท่องจำ

4. เป้าหมายเพื่อต้องการรางวัลจากภายนอกหรือได้รับการยกย่อง (Extrinsic Reward or Recognition Goals) นักเรียนที่มีเป้าหมายประเภทนี้อาจสนใจในการเรียนเพื่อต้องการได้รับการยกย่องทางสังคม หรือการได้รับเงิน และรางวัลต่างๆ จากบุคคลอื่น งานวิจัยเกี่ยวกับการปรับปรุงพฤติกรรมแสดงให้เห็นว่าการใช้สิ่งล่อภายนอก เช่น เงิน ขนม รางวัล และคำชมเชย สามารถช่วยให้นักเรียนที่ขี้เกียจ ไม่สนใจเรียน หันมาเอาใจใส่ในการเรียนเพิ่มขึ้นได้ ถึงแม้ว่านักเรียนที่มีเป้าหมายเพื่อต้องการรางวัลจากภายนอกหรือได้รับการยกย่อง จะเอาใจใส่ในการเรียนรู้ แต่ระดับของการเอาใจใส่ในการเรียนก็ไม่สูงหรือมีการเรียนรู้ที่ลึกซึ้ง และมีความหมายมากเท่ากับนักเรียนที่มีเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ และเป้าหมายเพื่อผลตอบแทนในระยะยาว

5. เป้าหมายเพื่อการได้รับการยอมรับทางสังคม (Social Solidarity Goals) นักเรียนส่วนใหญ่ โดยเฉพาะนักเรียนในระดับประถมศึกษา ทำการบ้านเพื่อให้ครูพอใจ ต้องการให้ครูรัก สิ่งเหล่านี้สามารถเกิดกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา และระดับวิทยาลัยได้เช่นกัน เพราะนักเรียนทราบว่าครูเป็นผู้ควบคุมและให้เกรดนักเรียน นอกจากนี้ นักเรียนบางคนยังพยายามหลีกเลี่ยงการเป็นคนเก่ง หรือมีความสามารถ เพื่อทำให้เพื่อนพอใจหรือยอมรับ เพราะนักเรียนคิดว่าการเป็นคนไม่เก่งมักดูน่าสนใจ นักเรียนที่มีเป้าหมายประเภทนี้จะตัดสินใจกระทำกิจกรรมที่เพื่อน ๆ หรือสังคมยอมรับเท่านั้น โดยไม่สนใจว่ากิจกรรมนั้นจะถูกต้องหรือเหมาะสมหรือไม่

สรุปว่า การแปลความหมายสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนของนักเรียนแต่ละคนเกิดจากองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบคือ Knowledge of Action, Possibilities Self – Efficacy, Goals Guiding Performance และระดับความมากน้อยของการลงทุนหรือการทุ่มเทความพยายามในการกระทำกิจกรรมต่างๆ ของบุคคลเกิดจากองค์ประกอบทั้งสามนั่นเอง

ออร์มรอต (Ormrod, 1995: online) ได้เปรียบเทียบลักษณะของผู้เรียนที่มีเป้าหมายในการเรียนเพื่อความรู้ และเป้าหมายในการเรียนเพื่อหวังผลตอบแทน ดังนี้

ผู้เรียนที่มีเป้าหมายเรียนเพื่อความรู้	ผู้เรียนที่มีเป้าหมายเรียนเพื่อหวังผลตอบแทน
1. เชื่อว่าความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้โดยอาศัยความพยายามและการฝึกหัด	1. เชื่อว่าความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้เฉพาะบุคคลบางคนที่มีความสามารถพิเศษ
2. เลือกทำงานที่เปิดโอกาสให้เกิดการเรียนรู้มากที่สุด	2. เลือกทำงานที่เปิดโอกาสให้แสดงความสามารถ และหลีกเลี่ยงงานที่จะก่อให้เกิดความไม่สำเร็จ
3. จะมีความรู้สึกเบื่อและผิดหวังต่องานที่ง่ายจนเกินไป	3. มีความพอใจต่องานที่ง่าย
4. เชื่อว่าความพยายามเป็นสิ่งสำคัญ	4. ไม่เชื่อเรื่องความพยายามเพราะเชื่อว่าความสำเร็จจะเกิดขึ้นกับคนบางคนที่มีความสามารถพิเศษเท่านั้น

ผู้เรียนที่มีเป้าหมายเรียนเพื่อความรู้	ผู้เรียนที่มีเป้าหมายเรียนเพื่อหวังผลตอบแทน
5. เป็นผู้มีรูปแบบแรงจูงใจจากภายใน	5. เป็นผู้มีรูปแบบแรงจูงใจแบบภายนอก
6. มีรูปแบบและยุทธวิธีการเรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชา (เช่นการเรียนโดยรู้ความหมาย การขยายความ การเรียนด้วยความเข้าใจ)	6. มีวิธีการเรียนแบบท่องจำ
7. ประเมินความสำเร็จโดยดูพัฒนาการของตนเอง	7. ประเมินความสำเร็จโดยเปรียบเทียบกับผู้อื่น
8. เชื่อว่าข้อผิดพลาดต่าง ๆ เป็นสิ่งธรรมดาที่เกิดขึ้นได้เสมอ และพยายามใช้ข้อผิดพลาดเพื่อการพัฒนาปรับปรุง	8. เชื่อว่าข้อผิดพลาด คือความล้มเหลว และแสดงถึงการไร้ซึ่งความสามารถ
9. เมื่อพยายามเต็มที่แล้ว ผลที่ได้จะไม่ดีก็ไม่ผิดหวัง เห็นความล้มเหลว คือเครื่องหมายของการที่จะต้องเพิ่มความพยายามให้มากยิ่งขึ้น	9. พอใจผลของความสำเร็จเพียงอย่างเดียวเห็นความล้มเหลว คือ เครื่องหมายของการไร้ความสามารถ และจะเป็นตัวทำนายถึงความล้มเหลวในอนาคต
10. เชื่อว่าครูผู้สอน คือ แหล่งข้อมูลที่จะให้คำแนะนำ ต่าง ๆ	10. เชื่อว่าครูผู้สอน คือ ผู้ตัดสินที่จะให้รางวัลหรือการลงโทษ

สรุปได้ว่า บุคคลที่มีเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ จะพยายามกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะช่วยให้บุคคลสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้นและประสบความสำเร็จ มีความรับผิดชอบและมีความสามารถในการพัฒนาเป้าหมายการเรียนของตนเองได้ มีวิธีการพัฒนาตนเองด้วยวิธีการใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้านการเรียน พร้อมทั้งจะเผชิญกับความสำเร็จและความล้มเหลวที่อาจจะเกิดขึ้นในด้านการเรียน มีการปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในด้านการเรียนได้อย่างเหมาะสม

พลังความอดทน อดกลั้น ของคนมักจะถูกกำหนดโดยช่องว่างระหว่างเป้าหมายกับจุดที่เรายืนอยู่ในขณะนั้น ตัวอย่างแรกคือ การวิ่งออกกำลังกายรอบสนามฟุตบอล ในขณะที่เราวิ่งอยู่นั้น ถ้าเราตั้งเป้าหมายว่าจะวิ่งสัก 3 รอบ จิตใจของเราก็จะกำหนดจุดได้เลยว่าพลังฮึดของเราจะขึ้นสูงสุดและหมดลงเมื่อครบ 3 รอบ สนาม แต่ถ้าเราตั้งเป้าหมายว่าจะวิ่งสี่รอบ เมื่อครบสามรอบแล้วเรายังมีความรู้สึกที่แตกต่างไปจากเป้าหมายเพียงสามรอบ เพราะในความเป็นจริงแล้ว จิตใจของเรามีศักยภาพสูงมาก เพียงแต่ตัวเราไปตั้งค่าของมันไว้ในจุดที่ต่ำกว่าสิ่งที่มันควรเป็น สรุปง่าย ๆ คือเราไปกำหนดระดับความท้อแท้ไว้ล่วงหน้านั่นเอง ตัวอย่างที่สองที่จะพูดถึงคือ ถ้าเรากำลังถกเถียงกับใครบางคน เรามักจะมีการกำหนดจุดระเบิดทางอารมณ์ของเราไว้ที่จุด ๆ หนึ่ง (จุดหมดความอดกลั้น) เช่นถ้ามันด่าเรามาถึงสักประโยคเดียว จะชกหน้ามันทันที และเมื่อคน ๆ นั้น พูดจाराออกมาจริง ๆ รับรองได้เลย เราจะต้องชกหน้ามันแน่นอน เพราะเราไปตกลงสัญญาใจกับตนเอง เอาไว้ และสัญญาแบบนี้มักจะเป็นสัญญาที่ไม่ยอมเปลี่ยนแปลง

จากตัวอย่างดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการกำหนดเป้าหมายไม่ว่าเรื่องใดก็ตามจะส่งผลต่อพฤติกรรมและวิธีการทำงานของคนเราอย่างมาก

1.7 แนวทางเป้าหมายในการเรียนที่มีประสิทธิภาพ

ณรงค์วิทย์ แสงทอง (2546:31-33) กล่าวถึงแนวทางในการตั้งเป้าหมายในการทำงานหรือการเรียนที่มีประสิทธิภาพ มีดังนี้

1. ตั้งเป้าหมายให้สูงกว่าที่เราต้องการ ไม่ว่าจะเป้าหมายในการทำงานหรืออื่น ๆ ในชีวิต เราควรตั้งเป้าหมายแบบมูลค่าเพิ่ม หมายถึงเป้าหมายให้สูงกว่าที่เราต้องการ เช่นเราต้องการเก็บเงินซื้อรถยนต์สักคันหนึ่ง ราคาประมาณหกแสนบาท เราควรจะต้องตั้งเป้าหมายเก็บเงินให้ได้มากกว่านั้น เพราะต้องเผื่อเงินบางส่วนไว้ใช้ตกแต่ง ซ่อมแซม หรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เกี่ยวกับรถไว้ด้วย ถ้าเราต้องการเป็นผู้จัดการภายใน 5 ปี ข้างหน้า ให้เราตั้งเป้าหมายใหม่อาจจะ 3 ปี หรือ 2 ปี เพราะเราบีบเป้าหมายให้สั้นลงหรือยากขึ้นนั้น เราต้องคิดมากขึ้น หาช่องทางที่ดีขึ้น พัฒนาดนเองให้ไปถึงจุดหมายปลายทางได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เป้าหมายที่ท้าทายหรือสูงกว่าที่เราต้องการจะช่วยให้เรามีแรงฮึดหรือแรงส่งมากกว่าเป้าหมายต่ำ นอกจากนี้ เป้าหมายสูงจะช่วยผ่อนหนักให้เป็นเบาได้ เพราะถึงแม้เราจะไม่บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ แต่ผลที่ได้อาจเท่ากับหรือสูงกว่าเป้าหมายที่เราต้องการ

2. ตั้งเป้าหมายให้สูงกว่าที่เคยทำได้ในอดีต เป้าหมายควรจะนำผลสำเร็จและเป้าหมายในอดีตมาพิจารณาเพื่อกำหนดเป้าหมายในระดับที่สูงขึ้น เพราะจะทำให้เป้าหมายการทำงานของเราพัฒนาการอยู่ตลอดเวลา ไม่ใช่แค่เคยตั้งเป้าหมายไว้แล้ว แต่ไม่ประสบความสำเร็จ แล้วเมื่อตั้งเป้าหมายใหม่เลยลดระดับเป้าหมายลงอย่างนี้ทำให้เกิดเป็นนิสัยที่ไม่ดีกับตนเอง

3. สร้างพันธะผูกพันให้ตัวเอง (Commitment) ต้องยอมรับว่าเป้าหมายที่ท้าทายนั้นเป็นเรื่องที่ยากพอสมควร โอกาสที่เราจะปรับเปลี่ยนเป้าหมายลดลงนั้นมีมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป้าหมายนั้น ๆ เป็นเป้าหมายที่ยังไม่ได้เปิดเผยต่อสาธารณะ ดังนั้น เพื่อป้องกันการเปลี่ยนใจของตัวเองเราเอง จึงขอแนะนำให้สร้างพันธะผูกพันกับคำมั่นสัญญากับตัวเองไว้กับบุคคลอื่น อาจจะเป็นคนในครอบครัว เพื่อนร่วมงานหรือบุคคลอื่น ๆ เพราะเป็นกลไกทางจิตวิทยาอย่างหนึ่งที่จะช่วยเรายึดมั่นกับเป้าหมายที่ได้ประกาศไว้กับผู้อื่น

4. จับจองที่เป้าหมายปลายทาง (Ended Results) ในระหว่างทางที่เดินไปสู่จุดหมายแน่นอนเราต้องประสบพบเจอกับปัญหาอุปสรรคบ้าง เมื่อเกิดความท้อแท้ เบื่อหน่าย อายากยกเลิกการกระทำนั้น ๆ ขอให้เอาใจไปจับจองไว้ที่ผลสำเร็จของสิ่งนั้น เช่นเบื่อการทำงาน เบื่อเพื่อนร่วมงาน ขอให้คิดว่าความเบื่อนั้นเป็นเพียงแต่ทางผ่านที่เราจะไปสู่เป้าหมายในชีวิตการทำงาน เตียวเดียวความเบื่อก็คงจะถูกทดแทนด้วยสิ่งใหม่ เมื่อความเบื่อจากไปความใกล้เคียงกับเป้าหมายก็จะมาเยือน

จงสร้างกำลังใจให้กับตัวเองโดยให้ขอยืมความรู้สึกเมื่อเราประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้มาใช้ก่อนล่วงหน้า จะช่วยให้เรามีกำลังใจในการเดินทางไปสู่เป้าหมายได้ง่ายขึ้น

จากแนวคิดในการสร้างเป้าหมายในการเรียนพอสรุป ได้ว่าควรตั้งเป้าหมายให้เหมาะสม โดยกำหนดเป้าหมายให้ชัดเจน ควรสร้างพันธะผูกพันและคำมั่นสัญญาของตนเองกับผู้อื่นไว้เพื่อยึดมั่นกับเป้าหมายและเดินทางไปสู่เป้าหมายอย่าท้อแท้เมื่อพบอุปสรรค

1.8 คุณลักษณะของบุคคลที่มีเป้าหมายทางการเรียน

จันทนา นนทิก (2533:32-33) กล่าวว่า บุคคลที่มีเป้าหมายหรือการกำหนดสิ่งที่ต้องการไว้ล่วงหน้าชัดเจน ย่อมมีความตั้งใจและใช้ความพยายามอย่างจริงจัง ในการกระทำพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในอนาคต ซึ่งเป้าหมายจะมีหน้าที่สำคัญ 2 ประการ ที่เป็นพื้นฐานของแรงจูงใจที่มุ่งตรงไปสู่พฤติกรรมคือ

1. เป้าหมายจะกำหนดแนวทางการตัดสินใจว่า ควรจะใช้ความพยายามเท่าใดในการทำงานนั้น
2. เป้าหมายที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมการทำงาน โดยต้องตระหนักถึงความสำคัญ

สโลเวย์และ เมเยอร์ (ทศพร ประเสริฐสุข.2542:101;อ้างอิงจาก Salovey;& Mayer.1990) กล่าวว่า การที่จะสามารถบรรลุเป้าหมายที่ดีกว่า มองโลกในแง่ดี สามารถจูงใจและให้กำลังใจตนเองได้นั้น จะต้องมีความสามารถในการจูงใจตนเอง สามารถควบคุมความต้องการและแรงกระตุ้นได้อย่างเหมาะสม

โกลแมน (นิสรา คำมณี . 2544:15; อ้างอิงมาจาก Goleman,1998) กล่าวว่าแนวโน้มทางอารมณ์ที่เกื้อหนุนต่อการมุ่งสู่เป้าหมายโดยการจูงใจตนเอง มีองค์ประกอบดังนี้

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Drive) หมายถึงการที่บุคคลมีการยึดมั่นกับเป้าหมายของกลุ่มและองค์กรพร้อมจะมุ่งไปสู่เป้าหมายที่ดีกว่า ใช้ค่านิยมร่วมของกลุ่มในการตัดสินใจและแก้ปัญหา มีความกระตือรือร้นที่จะแสวงหาโอกาส เพื่อทำให้ภารกิจของกลุ่มที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้นสมบูรณ์
2. ข้อผูกมัด (Commitment) หมายถึงการที่บุคคลมีการยึดมั่นกับเป้าหมายของกลุ่มและองค์กรพร้อมจะมุ่งไปสู่เป้าหมายที่ดีกว่า ใช้ค่านิยมร่วมของกลุ่มในการตัดสินใจและแก้ปัญหา มีความกระตือรือร้นที่จะแสวงหาโอกาส เพื่อทำให้ภารกิจของกลุ่มที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้นสมบูรณ์
3. มีความคิดริเริ่ม (Initiative) หมายถึง การที่บุคคลเตรียมพร้อมที่จะปฏิบัติตามโอกาสอันว่ ขจัดการทำงานที่ล่าช้าและสร้างกฎจำเป็นเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย
4. มองโลกในแง่ดี (Optimism) หมายถึง การที่บุคคลสามารถฟันฝ่าอุปสรรคโดยไม่ย่อท้อจนสำเร็จบรรลุเป้าหมาย

1.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายทางการเรียน

งานวิจัยในประเทศ

สุธีรา นิมิตรนิวัฒน์ (2537: 84) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของเป้าหมายต่อความสนใจ

ในกิจกรรมและผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีเป้าหมายระยะสั้นมีความสนใจในกิจกรรมและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีเป้าหมายระยะยาว

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (จันทร์เพ็ญ ศรีอินทร์เขียว. 2542 : 39 ; อ้างอิงจาก นวลศิริ เปาโรหิตย์. 2533) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการวางแผนชีวิตและอาชีพ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต สำหรับนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2531 สาขาศึกษาศาสตร์และสังคมศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ ในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด จำนวน 3 แห่ง มหาวิทยาลัยในกรุงเทพ ฯ คือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้กลุ่มทดลอง 50 คน และกลุ่มควบคุม 50 คน มหาวิทยาลัยในต่างจังหวัด คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้กลุ่มทดลอง 50 คน และกลุ่มควบคุม 50 คน จุดมุ่งหมายของการวิจัยคือ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมเห็นความสำคัญของการวางแผนชีวิตแก่นิสิตนักศึกษา ผลการทดลองพบว่า มีนักศึกษาที่เข้ารับการอบรมวางแผนชีวิตและอาชีพสามารถพัฒนาความคิดมุ่งอนาคต และวุฒิภาวะทางอาชีพ ได้สูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการอบรม

ศิริพร โอภาสวัชชัย (2543: 144) ได้ศึกษาการมุ่งเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง อธิบายได้ว่าผู้ที่มีการมุ่งเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้มีลักษณะการเรียนรู้ที่เน้นความเข้าใจเนื้อหาสาระและสื่อการสอน มีความต้องการที่จะเรียนแม้ผลการเรียนอาจจะไม่ดีเมื่อเผชิญความยากลำบาก หรือความล้มเหลวผู้เรียนที่มุ่งเป้าหมายการเรียนรู้แบบนี้จะมีความเพียรพยายามมากขึ้น

ภทรียา มาลาทอง (นันทน์ภัส การะเกตุ. 2547: 24; อ้างอิงจาก ภทรียา มาลาทอง. 2545) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายการเรียนรู้อย่างมีความสุขกับทัศนคติต่อวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 – 4 จำนวน 382 คน ผลการวิจัยพบว่า เป้าหมายการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

พัฒนา พลอยประไพ (2541: 57) ได้ศึกษาเรื่อง การกำหนดเป้าหมายและการกำกับตนเองกับการประสบความสำเร็จในการสอบเข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐ พบว่า นักศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการสอบเข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐ มีการกำหนดเป้าหมายและองค์ประกอบย่อยในการกำหนดเป้าหมายสูงกว่านักศึกษาที่ไม่ประสบความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ซูชีพ อ่อนโคกสูง และอนุสรณ์ อรรถศิริ (2549: 53) ได้ศึกษาพลังความสามารถแห่งตน เป้าหมายในการเรียน และความเป็นไปได้ที่จะทำกับแรงจูงใจในการเรียน พบว่าพลังความสามารถแห่งตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเป้าหมายทางการเรียน และความเป็นไปได้ที่จะกระทำกิจกรรมการเรียนของนิสิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

สุรัตน์ ไชยชมพู (2535: 112-113) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในการเรียนต่อ ระดับชั้นมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งตะวันออก พบว่า ระดับการศึกษาของบิดา มารดาหรือผู้ปกครองมีความสัมพันธ์การความตั้งใจในการเรียนต่อ และการตั้งเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน และด้านรายได้ของครอบครัวก็เป็นตัวแปรที่สัมพันธ์กับความตั้งใจ ในการเรียนต่อ และเป้าหมายทางการเรียน

จากงานวิจัยข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า เป้าหมายช่วยให้มีแนวทางในการกระทำ พฤติกรรมต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ก่อให้เกิดแรงจูงใจภายในและนำไปสู่ความสำเร็จที่ตรงกับความ คาดหวังไว้ได้ตรงตามความเป็นจริงมากขึ้น

งานวิจัยในต่างประเทศ

คาล์ห์และเคลลี (Kahle; & Kelly. 1984: online) ได้ศึกษาเรื่องการทำกรบ้านของเด็กใน วิชาคณิตศาสตร์เปรียบเทียบระหว่างวิธีการจัดการตนเองโดยให้นักเรียนกำหนดเป้าหมายด้วย ตนเองกับวิธีให้ผู้ปกครองควบคุมดูแลพฤติกรรมของเด็กในการทำกรบ้าน กลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนเกรด 2 – 4 แบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มทดลองที่ 1 ฝึกให้กำหนดเป้าหมายด้วยตนเอง กลุ่ม ทดลองที่ 2 ฝึกอบรมผู้ ปกครองให้คอยควบคุมการทำกรบ้านของเด็ก แล้วบันทึกในแบบบันทึก ส่วนกลุ่มควบคุม ไม่ได้รับการฝึกใดๆ ใช้เวลาทดลอง 6 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองที่ 1 สามารถพัฒนาความถูกต้องของการบ้านมากขึ้นกว่ากลุ่มทดลองที่ 2 ส่วนอัตราการการทำกรบ้านเสร็จ สมบูรณ์เพิ่มขึ้นทั้งในกลุ่มทดลองที่ 1 และ 2 ส่วนกลุ่มควบคุมไม่มีอัตราการเพิ่มขึ้นในการทำ กรบ้าน

มอร์แกน (Morgan. 1985: online) ได้ศึกษาเป้าหมายระยะสั้นรวมกับการเตือนตนเอง อันมีผลต่อผลสัมฤทธิ์และความสนใจในกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 240 คน คัดเลือกจากนักเรียนที่มีคะแนนสูง ปานกลาง และต่ำ กลุ่มละเท่าๆ กัน โดยพิจารณาจาก คะแนนที่ได้จากการสอบคัดเลือกเข้าเรียนของนักศึกษา ผู้วิจัยจัดกลุ่มทดลอง 4 กลุ่ม ทุกกลุ่มจะ ได้รับการฝึกการเตือนตนเอง โดยกลุ่มที่ 1 ตั้งเป้าหมายระยะสั้น กลุ่มที่ 2 สอนการใช้เวลาในการ เรียน กลุ่มที่ 3 ตั้งเป้าหมายระยะยาว กลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่ ตั้งเป้าหมายระยะสั้นมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนตอนปลายปีดีกว่ากลุ่มที่สอนการใช้เวลาในการเรียน กลุ่มที่ตั้งเป้าหมายระยะยาวและกลุ่มควบคุม นอกจากนี้ กลุ่มที่ตั้งเป้าหมายระยะสั้นยังมีความสนใจ ในกิจกรรมสูงกว่าทุกกลุ่มอีกด้วย

แอบลาร์ด และลิปซูลท์ (Ablard; & Lipschultz. 1998: 94–101) ซึ่งทำการวิจัยในนักเรียนระดับมัธยมศึกษา เกรด 11 พบว่าการมุ่งเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง

ซิมเมอร์แมน, พอนซ และแบนดูรา (Zimmerman, Pons and Bandura. 1992) ร่วมกันศึกษาบทบาทของความเชื่อในความสามารถแห่งตนและการตั้งเป้าหมายของนักศึกษาที่มีต่อการจูงใจตนเองให้เอาใจใส่หรือการกำกับตนเองทางการศึกษา ในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (เกรด 9 และ 10) จำนวน 102 คน เป็นชาย 50 คน เป็นหญิงจำนวน 52 คน พบว่าการตั้งเป้าหมายมีบทบาทต่อการเอาใจใส่ในการศึกษาเพราะความรู้สึกที่เป็นพันธะต้องรับผิดชอบต่อความปรารถนาที่มีต่อเป้าหมายของตนและความชัดเจนในการรับรู้ประสิทธิภาพแห่งตนมีอิทธิพลส่งเสริมให้บุคคลตั้งเป้าหมายได้สูงขึ้น

จากงานวิจัยข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า เป้าหมายเพื่อการเรียนและเป้าหมายเพื่อผลงานเป็นปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนและใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ ในการเรียนเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพศ

มาสโลว์ (พาสนา จุลรัตน์ .2548: 203 อ้างอิงจาก อับราฮัม มาสโลว์.1987) ทุกคนย่อมต้องการความรัก การยอมรับ และ สัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่น ไม่ว่าจะเป็น เพศชายและเพศหญิงย่อมต้องการการได้รับการยอมรับเท่าเทียมกัน

พรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539: 122) กล่าวว่าเมื่อเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น วัยรุ่นชายและหญิงเริ่มมีความสนใจในอาชีพและเริ่มวางแผนเกี่ยวกับอาชีพในอนาคต วัยรุ่นหญิงจะวางแผนเกี่ยวกับอาชีพน้อยกว่าวัยรุ่นชาย เพราะคิดว่าหลังจากแต่งงานมีครอบครัวแล้ว วิธีชีวิตความเป็นอยู่อาจจะเปลี่ยนไปรวมทั้งอาชีพของตนด้วย ในขณะที่วัยรุ่นชายคิดว่าอาชีพของเขาจะไม่ถูกขัดขวางจากการแต่งงาน

อารี พันธุ์มณี (2544: 33) กล่าวว่าไว้ว่า ความแตกต่างทางเพศ หมายถึง ความแตกต่างเรื่องต่างๆ ทางเพศชายและเพศหญิง ซึ่งวัฒนธรรมส่วนสำคัญในการกำหนดบทบาทของหญิงและชายให้แตกต่างกัน เช่น บางวัฒนธรรมถือว่า ชายเป็นช้างเท้าหน้า หญิงเป็นช้างเท้าหลัง หรือชายเป็นผู้นำ หญิงเป็นผู้ตาม เป็นต้น หรือในบางวัฒนธรรมเชื่อว่า ผู้ชายต้องเข้มแข็งอดทน อ่อนแอไม่ได้ ผู้หญิงเป็นผู้ที่อ่อนแอกว่า หรือผู้ชายมีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานมากกว่าผู้หญิง เพราะในบางตำแหน่งไม่เปิดให้ผู้หญิงทำงานในตำแหน่งหน้าที่การงานที่สูงกว่า ซึ่งสิ่งเหล่านี้นับเป็นการแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างเพศ โดยมีเรื่องของวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ

งานวิจัยในต่างประเทศ

ดิบบอย และแอนเดอร์สัน (วัลนิภา พัดเปีย.2539: 28; อ้างอิงจาก Dibboy And Anderson.1954) ได้ศึกษาว่า ค่านิยมในการเลือกอาชีพของนักเรียนมัธยมปลายในโรงเรียนมัธยม ในรัฐนิวยอร์ก พบว่านักเรียนชายเลือกอาชีพที่มีรายได้สูง มีความก้าวหน้าในงานและมีความอิสระในการทำงาน ส่วนนักเรียนหญิงเลือกอาชีพที่มีเกียรติในสังคม ความน่าสนใจในวิชาชีพ มีการทำงานร่วมกับผู้อื่น และสภาพของการทำงานดี

งานวิจัยในประเทศ

นันทา ศรีสังทรัพย์ (2545: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจ ศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งพบว่าแรงจูงใจในการเรียนของ นิสิตชาย- หญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ณัชชา ประกฤตพงศ์ (2545: 58) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการ เรียนต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับสูงขึ้น กรณีศึกษา ณ.สถาบันภาษา เขตกรุงเทพฯ พบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับความต้องการในเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

วิริยา จงรักษ์สัตย์ (2537: 59) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่พบว่าเพศหญิงมีความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทมากกว่าเพศชาย

สรุปได้ว่าเพศมีความสัมพันธ์ในเป้าหมายทางการเรียน เป้าหมายเพื่อการศึกษาต่อและ อาชีพ โดยพบว่าในต่างประเทศบางประเทศเด็กผู้ชายมีความสนใจในการศึกษามากกว่าเด็กหญิง แต่ในประเทศไทยพบว่าเด็กหญิงมีเป้าหมายในการเรียนต่อมากกว่าเด็กชาย

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

วัลลภา เทพหัสดิน ณอยุธยา (2530: 43) ได้วิเคราะห์ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 รู้สึกตื่นเต้น สนใจต่อสิ่งต่างๆ รอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมการเรียน กิจกรรมสังคมในมหาวิทยาลัย มีความ ตั้งใจในการศึกษา อยากปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรม และพร้อมที่จะเชื่อฟังคำสั่งสอนของอาจารย์ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ไม่ค่อยพอใจครูอาจารย์เริ่มมีความคิดเห็นขัดแย้งเป็นปฏิปักษ์กับมหาวิทยาลัย มีความรู้สึกว่าเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มักสงบเสงี่ยมชอบอยู่ที่กลุ่มเพื่อนมากกว่า มีความเฉยเมยต่อสังคมมหาวิทยาลัยและการเรียน อาจมีความคิดที่พอจะมีเพื่อนต่างเพศที่สนิท พอจะเป็นคู่รักต่อไปได้ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ส่วนมากมักไม่ค่อยยุ่งเกี่ยวกับกิจกรรมมหาวิทยาลัย จะ เริ่มสนใจเกี่ยวกับการงาน การศึกษาต่อ และความก้าวหน้าในอนาคต

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

งานวิจัยต่างประเทศ

สปริค (วัลนิภา พัดเปี้ย . 2539: 83; อ้างอิงจาก Sprick.1989) ได้ศึกษาจุดมุ่งหมายและทัศนคติต่อวิชาชีพของนักศึกษามหาวิทยาลัยมิชิแกน โดยวิธีการติดตามผลในระยะยาว พบว่าจุดมุ่งหมายและทัศนคติต่อวิชาชีพของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมีการเปลี่ยนแปลงน้อยมากจากช่วงที่เข้าเรียนถึงเรียนจบ และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นก็คล้ายคลึงกับที่ตั้งใจไว้แต่เดิม หากแต่ต้องการศึกษาเพิ่มเติมในระดับสูงขึ้น

โฟรดี และคนอื่น ๆ (สิริชัย ประทีปฉาย .2533: 170; อ้างอิงจาก Frodi ;& otheys,1977) ได้กล่าวว่า บุคลิกภาพของบุคคลย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามอายุหรือไปพร้อม ๆ กับอายุ

งานวิจัยในประเทศ

จรรยา เกษศรีสังข์ (2537: 103) ได้ศึกษาวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจที่ศึกษาในระดับชั้นปีต่างกัน ใช้วิธีการเผชิญปัญหาด้านการเรียนทฤษฎี ด้านการเรียนภาคปฏิบัติ ด้านส่วนตัวและด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยนักเรียนนายร้อยตำรวจเมื่อศึกษาในระดับสูงขึ้นจะเปลี่ยนวิธีการเผชิญปัญหาด้านต่าง ๆ เป็นแบบสุ่มปัญหามากขึ้น

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้นที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าระดับชั้นหรือช่วงอายุที่แตกต่างกันทำให้นักศึกษามีลักษณะหรือเอาใจใส่แตกต่างกัน เช่น ด้านความรับผิดชอบด้านการเผชิญปัญหาที่แตกต่างกัน ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นวาระดับชั้นปีน่าจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กู๊ด และคนอื่น ๆ (Good;& other.1973: 7) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) หมายถึง ความสำเร็จ (Accomplishment)ความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการใช้ทักษะ หรือการประยุกต์ใช้ความรู้ต่าง ๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง ความรู้ หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้จากผลการทดสอบของครูผู้สอน หรือผู้รับผิดชอบในการสอนหรือทั้งสองอย่างรวมกัน

ไพศาล หวังพานิช (2526: 89) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) ไว้ว่าเป็นคุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรมหรือจากการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ผล (Level of Accomplishment) ของ บุคคลหลังจากได้รับการฝึกอบรม

อัจฉรา สุขารมณ์ และอรพินท์ ชูชม (2530: 10) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการกระทำที่ต้องอาศัยความสามารถทางร่างกายหรือสมอง ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลตัวที่บ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ (Nontesting Procedures) เช่น จากการสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรืออาจอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อน และช่วงเวลาในการประเมินอันยาวนานอีกวิธีหนึ่ง อาจวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป (Published Achievement Test) จะพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไป มักอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียน เนื่องจากให้ผลที่เชื่อถือได้มากกว่า อย่างน้อยก่อนการประเมินผลการเรียนของนักเรียนครูจะต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ อีกหลาย ๆ ด้าน จึงย่อมดีกว่าการแสดงความล้มเหลวหรือความสำเร็จทางการเรียน จากการทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่ว ๆ ไป เพียงครั้งเดียว

งานวิจัยในต่างประเทศ

ริ โอแดน และนอยซ์ (Riordan; &Noyce.2001:368-A) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของหลักสูตรมาตรฐานหลักวิชาคณิตศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนเกรด 5 ถึง เกรด 8 ศึกษาโดยการเปรียบเทียบกับนักเรียน 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เรียนตามหลักสูตรเดิม กลุ่มที่ 2 เรียนตามหลักสูตรมาตรฐานหลัก ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรมาตรฐานหลักมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรเดิม

ฟินน์ และคนอื่น ๆ (Finn;et al 2003: 228-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักสูตรมาตรฐานหลัก โดยการศึกษาเกี่ยวกับครู 40 คน นักเรียน 1,466 คนจาก 26 โรงเรียน ผลวิจัยพบว่า สิ่งที่สำคัญมากที่สุดคือ การเตรียมการสอนตามหลักสูตร รองลงมา คือพฤติกรรมการสอนของครูซึ่งมีผลในทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

งานวิจัยในประเทศ

ศรีจันทร์ พูลทวี (2543: 73) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์การศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2540 – 2542 พบว่า นักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษามีผลการเรียนระหว่าง 2.01 – 3.00 ประมาณร้อยละ 40 และระหว่าง 3.01 – 4.00 ประมาณร้อยละ 40 และผลการเรียนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 2.00 ประมาณร้อยละ 10

สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนสูงมีความสัมพันธ์ในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ผู้วิจัยเห็นว่า น่าจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอบเขตการวิจัย
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ขอบเขตการวิจัย

แหล่งข้อมูล

นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร ปีการศึกษา 2552 จำนวนทั้งสิ้น 1,532 คน แบ่งออกเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 512 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 562 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 458 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษา นิยาม ทฤษฎี เอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อวิเคราะห์ความหมาย และขอบข่ายในการวิจัย
2. สร้างแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ให้สอดคล้องและครอบคลุมเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ตามนิยามศัพท์
3. นำแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เสนอต่อกรรมการควบคุมการทำสารนิพนธ์ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทนา วงษ์อินทร์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และความสอดคล้องกับนิยามศัพท์
4. นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 3 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ อาจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง และ อาจารย์ ดร.สกล วรเจริญศรี ตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง แล้วนำไปหาค่า IOC แล้วพิจารณา ข้อที่มีค่าตั้งแต่ ร้อยละ 50 ขึ้นไป

5. นำแบบสอบถามหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

5.1 หาค่าอำนาจจำแนก ผู้วิจัย นำแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียน ในช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนโรงเรียนระยองวิทยาคมซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมที่มีขนาดใกล้เคียง จำนวน 100 คน แล้วนำมาตรวจหาค่า สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม (Item-total Correlation) ได้คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า r ระหว่าง 0.20 – 0.63 จำนวน 74 ข้อ

5.2 หาค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาสัมประสิทธิ์ อัลฟ่า (Alpha-Coefficient) ตามวิธีของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ตอนที่ 1

1. ชื่อนักเรียน นามสกุล.....
2. กำลังศึกษาอยู่ชั้น ม...../.....
3. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
4. ผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา.....

ตอนที่ 2 เป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	เป้าหมายเพื่อผลของงาน					
0	ข้าพเจ้าต้องการที่จะทำงานส่งครูได้ก่อน เวลาที่กำหนด					
00	ข้าพเจ้าคิดว่า การเรียนเพื่อให้ได้คะแนนดีใน รายวิชาต่าง ๆ เป็นสิ่งสำคัญสำหรับข้าพเจ้า					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	เป้าหมายเพื่อการเรียนรู้					
0	ข้าพเจ้าตั้งใจฟังครูสอนทุกครั้งเพื่อจะได้ เข้าใจในสิ่งที่ครูสอน					
00	ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าไม่เข้าใจในหลายวิชา แต่ข้าพเจ้าก็ไม่เดือดร้อน					
	เป้าหมายเพื่อผลตอบแทนในอนาคต					
0	ข้าพเจ้าทุ่มเทให้กับการเรียนเพื่อหวังจะได้ เรียนในแผนการเรียนที่ต้องการ					
00	ข้าพเจ้ายังไม่เคยคิดถึงเรื่องการเรียนต่อใน สถาบันอื่นๆในอนาคต					
	เป้าหมายเพื่อได้รับรางวัลและคำยกย่อง ชมเชยจากบุคคลและหน่วยงานภายนอก					
0	ข้าพเจ้าพยายามตั้งใจเรียนเพื่อจะได้รับคำ ยกย่องชมเชย					
00	ถ้าข้าพเจ้าตั้งใจเรียนข้าพเจ้าน่าจะมีโอกาส ได้รับเกียรติบัตรด้านการเรียน					
	เป้าหมายเพื่อการยอมรับของครูและ เพื่อน					
0	ข้าพเจ้าหวังว่าครูจะมอบหมายและไว้วางใจ ให้ข้าพเจ้ารับหน้าที่เป็นตัวแทนในการทำ กิจกรรมการเรียนต่าง ๆ					
00	ข้าพเจ้าไม่สนใจว่าเพื่อนจะยอมรับหรือไม่ ยอมรับข้าพเจ้าในการเข้ากลุ่มในการเรียน					

แบบสอบถามมี 2 ลักษณะ คือข้อความที่มีความหมายทางบวกและทางลบ และการให้
คะแนนเป็นดังต่อไปนี้

ข้อคำถามทางบวก

จริงมากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริงมาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

ข้อคำถามทางลบ

จริงมากที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริงมาก	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

การแปลคะแนน

คะแนน	4.51 –5.00	หมายถึง	มีเป้าหมายทางการเรียนมากที่สุด
คะแนน	3.51–4.50	หมายถึง	มีเป้าหมายทางการเรียนมาก
คะแนน	2.51–3.50	หมายถึง	มีเป้าหมายทางการเรียนปานกลาง
คะแนน	1.51– 2.50	หมายถึง	มีเป้าหมายทางการเรียนน้อย
คะแนน	1.00–1.50	หมายถึง	มีเป้าหมายทางการเรียนน้อยที่สุด

3. ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อขออนุญาตจากผู้บริหารโรงเรียนในการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร

3.2. นำหนังสือขออนุญาตและแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เสนอต่อผู้บริหารโรงเรียน และดำเนินการเก็บข้อมูล โดยเข้าห้องเรียนเพื่อเก็บข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม กับนักเรียน ชั้น ม.1 จำนวน 12 ห้องเรียน นักเรียนชั้น ม.2 จำนวน 12 ห้อง และนักเรียนชั้น ม. 3 จำนวน 10 ห้อง ตั้งแต่วันที่ 11 มกราคม 2553 ถึง วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2553 มีนักเรียนตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 1,560 คน ได้รับกลับคืนมาจำนวน 1,550 คน และตรวจสอบความสมบูรณ์ ของแบบสอบถามได้ 1,532 คน คิดเป็นร้อยละ 98.20

3.3 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนและคัดเลือกฉบับสมบูรณ์ จำนวน 1,532 ฉบับ มาตรวจวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพื้นฐาน

1.1. ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$

1.2 ร้อยละ

1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.

2. สถิติการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruency: IOC) เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาทางด้านความเที่ยงตรงเชิงพินิจ โดยใช้สูตรโรวินลลีและแฮมเบิลตัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ .2539: 248-249: อ้างอิงจาก Rowinelli ;& Hambleton.1977)

2.2 การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวม (Item -total Correlation)

2.3 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด โดยใช้สูตรหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัวแปร 2 กลุ่มที่อิสระต่อกันโดยใช้สูตรสถิติ t-test –independent โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่มด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว โดยใช้ สถิติ F-test (One-Way Anova of Variance) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

3.3 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Scheffe' โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร ในครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F – distribution
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of squares)
MS	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
P-value	แทน	ค่าความน่าจะเป็นในการปฏิเสธสมมติฐาน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 2 ตอน ตามลำดับ ดังนี้
ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ จำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตอนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ด้านเป้าหมายเพื่อผลของงาน เป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ เป้าหมายเพื่อได้รับผลตอบแทนในอนาคต เป้าหมายเพื่อได้รับรางวัลและคำยกย่องชมเชยจากบุคคลและหน่วยงานภายนอก และเป้าหมายเพื่อการยอมรับของครูและเพื่อน

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกตามเพศ ระดับชั้นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ จำนวนและร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา ผลปรากฏดังตารางที่ 1

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา (N=1,532)

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	735	48.0
หญิง	797	52.0
รวม	1,532	100.0
2. ระดับชั้น		
มัธยมศึกษาปีที่ 1	512	33.4
มัธยมศึกษาปีที่ 2	562	36.7
มัธยมศึกษาปีที่ 3	458	29.9
รวม	1,532	100.0
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (0.01–1.99)	41	2.7
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง (2.00–2.99)	660	43.1
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (3.00–4.00)	831	54.2
รวม	1,532	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียน มาตาปุดพันพิทยาคารทั้งหมด จำนวน 1,532 คน จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา ได้ดังต่อไปนี้

จำแนกตามเพศ พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 797 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 และเพศชาย จำนวน 735 คน คิดเป็นร้อยละ 48.0

จำแนกตามระดับชั้น พบว่า เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มากที่สุด จำนวน 562 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 รองลงมาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 512 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 น้อยที่สุด จำนวน 458 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9

จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (3.00 – 4.00) มากที่สุด จำนวน 831 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 รองลงมา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง (2.00 – 2.99) จำนวน 660 คน คิดเป็นร้อยละ 43.1 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (0.01 – 1.99) น้อยที่สุด จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7

ตอนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ด้านเป้าหมายเพื่อผลของงาน เป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ เป้าหมายเพื่อได้รับผลตอบแทนในอนาคต เป้าหมายเพื่อได้รับรางวัลและคำยกย่องชมเชยจากบุคคลและหน่วยงานภายนอก และเป้าหมายเพื่อการยอมรับของครูและเพื่อน ผลปรากฏดังตารางที่ 2 – 5

ตาราง 2 ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โดยรวมและรายด้าน (N=1,532)

เป้าหมายทางการเรียน	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1. เป้าหมายเพื่อผลของงาน	3.00	0.60	ปานกลาง
2. เป้าหมายเพื่อการเรียนรู้	2.98	0.59	ปานกลาง
3. เป้าหมายเพื่อได้รับผลตอบแทนในอนาคต	2.98	0.85	ปานกลาง
4. เป้าหมายเพื่อได้รับรางวัลและคำยกย่องชมเชยจากบุคคลและหน่วยงานภายนอก	2.99	0.47	ปานกลาง
5. เป้าหมายเพื่อการยอมรับของครูและเพื่อน	3.00	0.46	ปานกลาง
รวม	3.00	0.45	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีเป้าหมายทางการเรียนทั้งโดยรวมและรายด้าน โดยมีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.98-3.00 อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ (N=1,532)

เป้าหมายทางการเรียน	เพศชาย			เพศหญิง		
	$\bar{X}$	SD	แปลผล	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1. เป้าหมายเพื่อผลของงาน	2.99	0.53	ปานกลาง	3.02	0.66	ปานกลาง
2. เป้าหมายเพื่อการเรียนรู้	2.99	0.55	ปานกลาง	3.01	0.63	ปานกลาง
3. เป้าหมายเพื่อได้รับ ผลตอบแทนในอนาคต	2.95	0.73	ปานกลาง	3.01	0.95	ปานกลาง
4. เป้าหมายเพื่อได้รับรางวัลและ คำยกย่องชมเชยจากบุคคล และ หน่วย ภายนอก	3.00	0.43	ปานกลาง	2.98	0.52	ปานกลาง
5. เป้าหมายเพื่อการยอมรับของ ครูและเพื่อน	3.00	0.40	ปานกลาง	3.01	0.50	ปานกลาง
รวม	2.99	0.39	ปานกลาง	3.01	0.50	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีเป้าหมายทางการเรียนทั้ง โดยรวมและรายด้าน เพศชาย มีคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 2.95-3.00 เพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 2.98-3.02 อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับชั้น (N=1,532)

เป้าหมายทางการเรียน	ม.1			ม.2			ม.3		
	$\bar{X}$	SD	แปลผล	$\bar{X}$	SD	แปลผล	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1. เป้าหมายเพื่อผลของงาน	2.88	0.56	ปานกลาง	3.14	0.58	ปานกลาง	2.98	0.63	ปานกลาง
2. เป้าหมายเพื่อการเรียนรู้	2.86	0.58	ปานกลาง	3.11	0.57	ปานกลาง	3.03	0.59	ปานกลาง
3. เป้าหมายเพื่อได้รับผลตอบแทนในอนาคต	2.75	0.74	ปานกลาง	3.18	0.85	ปานกลาง	3.00	0.91	ปานกลาง
4. เป้าหมายเพื่อได้รับรางวัล และคำยกย่องชมเชยจาก บุคคลและหน่วยงาน ภายนอก	3.02	0.48	ปานกลาง	3.00	0.48	ปานกลาง	2.95	0.46	ปานกลาง
5. เป้าหมายเพื่อการยอมรับ ของครูและเพื่อน	3.03	0.45	ปานกลาง	3.00	0.48	ปานกลาง	2.98	0.44	ปานกลาง
รวม	2.91	0.42	ปานกลาง	3.09	0.45	ปานกลาง	2.99	0.46	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ทั้ง 3 ระดับ มีเป้าหมายทางการเรียนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยในแต่ละด้าน ตั้งแต่ 2.75 – 3.03 อยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยรายด้านตั้งแต่ 3.00-3.18 อยู่ในระดับปานกลาง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.95 - 3.03 อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (N=1,532)

เป้าหมาย ทางการเรียน	ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนต่ำ			ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนปาน กลาง			ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูง		
	$\bar{X}$	SD	แปลผล	$\bar{X}$	SD	แปลผล	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1. เป้าหมายเพื่อผลของ งาน	3.00	0.33	ปานกลาง	2.99	0.48	ปานกลาง	3.01	0.69	ปานกลาง
2. เป้าหมายเพื่อการ เรียนรู้	3.04	0.41	ปานกลาง	3.00	0.53	ปานกลาง	3.01	0.64	ปานกลาง
3. เป้าหมายเพื่อได้รับ ผลตอบแทนในอนาคต	2.98	0.62	ปานกลาง	2.92	0.73	ปานกลาง	3.03	0.94	ปานกลาง
4. เป้าหมายเพื่อได้รับ รางวัลและคำยกย่อง ชมเชยจากบุคคลและ หน่วยงานภายนอก	3.01	0.31	ปานกลาง	3.01	0.44	ปานกลาง	2.98	0.51	ปานกลาง
5. เป้าหมายเพื่อการ ยอมรับของครูและ เพื่อน	3.06	0.32	ปานกลาง	3.01	0.38	ปานกลาง	3.00	0.52	ปานกลาง
รวม	3.02	0.26	ปานกลาง	2.98	0.37	ปานกลาง	3.01	0.51	ปานกลาง

จากตาราง 5 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลางและสูง มีเป้าหมายทางการเรียนทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.98-3.06 อยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 2.92-3.01 อยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.98-3.03 อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกตามเพศระดับชั้นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกตามเพศ (N=1,532)

เป้าหมายทางการเรียน	เพศชาย		เพศหญิง		t	P-value
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. เป้าหมายเพื่อผลของงาน	2.99	0.53	3.02	0.66	1.022	0.307
2. เป้าหมายเพื่อการเรียนรู้	2.99	0.55	3.01	0.63	0.707	0.479
3. เป้าหมายเพื่อได้รับ	2.95	0.73	3.01	0.95	1.305	0.192
ผลตอบแทนในอนาคต						
4. เป้าหมายเพื่อได้รับรางวัลและ	3.00	0.43	2.98	0.52	0.719	0.472
คำยกย่องชมเชยจากบุคคล						
และหน่วยงานภายนอก						
5. เป้าหมายเพื่อการยอมรับของ	3.00	0.40	3.01	0.50	0.354	0.723
ครูและเพื่อน						
รวม	2.99	0.39	3.01	0.50	0.875	0.382

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เพศชายและเพศหญิง มีเป้าหมายทางการเรียนทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่พบความแตกต่างกัน

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกตามระดับชั้น
(N=1,532)

เป้าหมายทางการเรียน	df	SS	MS	F	P-value
1. เป้าหมายเพื่อผลของงาน					
ระหว่างกลุ่ม	2	18.88	9.44	27.05**	0.00
ภายในกลุ่ม	1,529	533.59	0.35		
รวม	1,531	552.47			
2. เป้าหมายเพื่อการเรียนรู้					
ระหว่างกลุ่ม	2	16.94	8.47	25.07**	0.00
ภายในกลุ่ม	1,529	516.49	0.34		
รวม	1,531	533.42			
3. เป้าหมายเพื่อได้รับผลตอบแทน ในอนาคต					
ระหว่างกลุ่ม	2	49.36	24.68	35.57**	0.00
ภายในกลุ่ม	1,529	1,060.90	0.69		
รวม	1,531	1,110.26			
4. เป้าหมายเพื่อได้รับรางวัลและ คำยกย่องชมเชยจากบุคคลและ หน่วยงานภายนอก					
ระหว่างกลุ่ม	2	1.42	0.71	3.17*	0.04
ภายในกลุ่ม	1,529	343.39	0.22		
รวม	1,531	344.81			
5. เป้าหมายเพื่อการยอมรับของ ครูและเพื่อน					
ระหว่างกลุ่ม	2	0.60	0.30	1.43	0.24
ภายในกลุ่ม	1,529	320.71	0.21		
รวม	1,531	321.31			

ตาราง 7 (ต่อ)

เป้าหมายทางการเรียน	df	SS	MS	F	P-value
6. ภาพรวม					
ระหว่างกลุ่ม	2	8.61	4.31	21.97**	0.00
ภายในกลุ่ม	1,529	299.61	0.20		
รวม	1,531	308.22			

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นแตกต่างกันมีเป้าหมายทางการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านเป้าหมายเพื่อผลของงาน ด้านเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ ด้านเป้าหมายเพื่อได้รับผลตอบแทนในอนาคต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านเป้าหมายเพื่อได้รับรางวัลและคำยกย่องชมเชยจากบุคคลและหน่วยงานภายนอก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเป้าหมายเพื่อการยอมรับของครูและเพื่อน ไม่พบความแตกต่างกัน เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ มีผลการวิเคราะห์ดังตาราง 8 – 12

ตาราง 8 ผลการทดสอบรายคู่ของเป้าหมายทางการเรียนโดยรวม จำแนกตามระดับชั้น (N=1,532)

ระดับชั้น	เป้าหมาย ทางการเรียน	ม.1	ม.2	ม.3
	$\bar{X}$	2.91	3.09	2.99
ม.1	2.91	–	–0.18**	–0.08*
ม.2	3.09		–	0.10**
ม.3	2.99			–

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีเป้าหมายทางการเรียน สูงกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเป้าหมายทางการเรียน สูงกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 ผลการทดสอบรายคู่ของเป้าหมายทางการเรียน ด้านเป้าหมายเพื่อผลของงานจำแนกตามระดับชั้น (N=1,532)

ระดับชั้น	เป้าหมายทางการเรียน	ม.1	ม.2	ม.3
	$\bar{X}$	2.88	3.14	2.98
ม.1	2.88	–	–0.26**	–0.10**
ม.2	3.14		–	0.16**
ม.3	2.98			–

** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีเป้าหมายเพื่อผลของงาน สูงกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเป้าหมายเพื่อผลของงานสูงกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 10 ผลการทดสอบรายคู่ของเป้าหมายทางการเรียน ด้านเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ จำแนกตามระดับชั้น (N=1,532)

ระดับชั้น	เป้าหมายทางการเรียน	ม.1	ม.2	ม.3
	$\bar{X}$	2.86	3.11	3.03
ม.1	2.86	–	–0.25**	–0.16**
ม.2	3.11		–	0.09*
ม.3	3.03			–

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 10 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ สูงกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสูงกว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ สูงกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 11 ผลการทดสอบรายคู่ของเป้าหมายทางการเรียน ด้านเป้าหมายเพื่อได้รับผลตอบแทน
ในอนาคต จำแนกตามระดับชั้น (N=1,532)

ระดับชั้น	เป้าหมาย ทางการเรียน	ม.1	ม.2	ม.3
	$\bar{X}$	2.75	3.18	3.00
ม.1	2.75	–	–0.43**	–0.25**
ม.2	3.18		–	0.18**
ม.3	3.00			–

** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 11 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีเป้าหมายเพื่อได้รับผลตอบแทนในอนาคต สูงกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการเป้าหมายเพื่อได้รับผลตอบแทนในอนาคต สูงกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 12 ผลการทดสอบรายคู่ของเป้าหมายทางการเรียน ด้านเป้าหมายเพื่อได้รับรางวัลและ
คำยกย่องชมเชยจากบุคคลและหน่วยงานภายนอก จำแนกตามระดับชั้น (N=1,532)

ระดับชั้น	เป้าหมาย ทางการเรียน	ม.1	ม.2	ม.3
	$\bar{X}$	3.02	3.00	2.95
ม.1	3.02	–	0.02	0.07*
ม.2	3.00		–	0.05
ม.3	2.95			–

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีเป้าหมายเพื่อได้รับรางวัล
และคำยกย่องชมเชยจากบุคคลและหน่วยงานภายนอก สูงกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่
3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับ นักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเป้าหมายเพื่อได้รับรางวัลและคำยกย่องชมเชยจากบุคคลและหน่วยงาน
ภายนอกไม่พบความแตกต่างกัน

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (N=1,532)

เป้าหมายทางการเรียน	df	SS	MS	F	P-value
1. เป้าหมายเพื่อผลของงาน					
ระหว่างกลุ่ม	2	0.20	0.10	0.27	0.760
ภายในกลุ่ม	1,529	552.27	0.36		
รวม	1,531	552.47			
2. เป้าหมายเพื่อการเรียนรู้					
ระหว่างกลุ่ม	2	0.10	0.05	0.14	0.867
ภายในกลุ่ม	1,529	533.32	0.35		
รวม	1,531	533.42			
3.เป้าหมายเพื่อได้รับผลตอบแทนในอนาคต					
ระหว่างกลุ่ม	2	4.16	2.08	2.88*	0.050
ภายในกลุ่ม	1,529	1,106.10	0.72		
รวม	1,531	1,110.26			
4. เป้าหมายเพื่อได้รับรางวัลและคำยกย่องชมเชยจากบุคคลและหน่วยงานภายนอก					
ระหว่างกลุ่ม	2	0.31	0.15	0.68	0.508
ภายในกลุ่ม	1,529	344.50	0.23		
รวม	1,531	344.81			

ตาราง 13 (ต่อ)

เป้าหมายทางการเรียน	df	SS	MS	F	P-value
5.เป้าหมายเพื่อการยอมรับของครูและเพื่อน					
ระหว่างกลุ่ม	2	0.15	0.07	0.35	0.704
ภายในกลุ่ม	1,529	321.17	0.21		
รวม	1,531	321.31			
6. ภาพรวม					
ระหว่างกลุ่ม	2	0.18	0.09	0.46	0.633
ภายในกลุ่ม	1,529	308.04	0.20		
รวม	1,531	308.22			

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

จากตาราง 13 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีเป้าหมายทางการเรียนโดยรวมไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเป้าหมายเพื่อได้รับผลตอบแทนในอนาคต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างกัน เมื่อทดสอบด้านเป้าหมายเพื่อได้รับผลตอบแทนในอนาคตเป็นรายคู่ มีผลการวิเคราะห์ดังตาราง 14

ตาราง 14 ผลการทดสอบรายคู่ของเป้าหมายทางการเรียน ด้านเป้าหมายเพื่อได้รับผลตอบแทนในอนาคต จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (N=1,532)

	เป้าหมายทางการเรียน	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	2.98	2.92	3.03
ต่ำ	2.98	—	0.06	-0.05
ปานกลาง	2.92		—	-0.11*
สูง	3.03			—

* แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีเป้าหมายทางการเรียนด้านเพื่อ
ได้รับผลตอบแทนในอนาคต สูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร
2. เพื่อเปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร จำแนกตามเพศ ระดับชั้น และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การกำหนดแหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูล ที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร ปีการศึกษา 2552 จำนวนทั้งสิ้น 1,532 คน แบ่งออกเป็นนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 512 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 562 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 458 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียน มาบตาพุดพันพิทยาคาร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 74 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 เป้าหมาย ได้แก่ เป้าหมายเพื่อความสำเร็จของงาน 13 ข้อ เป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ 15 ข้อ เป้าหมายเพื่อได้รับผลตอบแทนในอนาคต 16 ข้อ เป้าหมายเพื่อได้รับรางวัลและคำยกย่องชมเชยจากบุคคลและหน่วยงานภายนอก 17 ข้อ และเป้าหมายเพื่อการยอมรับของครูและเพื่อน 13 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อขออนุญาตจากผู้บริหารโรงเรียนในการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร

2. นำหนังสือขออนุญาตและแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 เสนอต่อผู้บริหารโรงเรียน และดำเนินการเก็บข้อมูล โดยเข้าห้องเรียนเพื่อเก็บข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม กับนักเรียน ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 12 ห้องเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 12 ห้อง และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 ห้อง ตั้งแต่วันที่ 11 มกราคม 2553 ถึง วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2553 ใช้แบบสอบถามกับนักเรียนทั้งสิ้น 1,560 คน ได้รับคืนมาจำนวน 1,550 คน และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามได้ 1,532 คน คิดเป็นร้อยละ 98.20

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนและคัดเลือกฉบับสมบูรณ์ จำนวน 1,532 ฉบับ มาตรวจวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกออกเป็น 3 ตอนคือ

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

2. การหาระดับเป้าหมายทางการเรียน ใน 5 ด้าน โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

3. การเปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียน มาบตาพุดพันพิทยาคารโดยจำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรทางสถิติดังนี้

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัวแปร 2 กลุ่มที่อิสระต่อกันโดยใช้สูตรสถิติ t-test (independent) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่มด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว โดยใช้ สถิติ f-test (One-Way Anova of Variance) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

3.3 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Scheffe' โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย พบว่า

1. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร มีเป้าหมายทางการเรียน โดยภาพรวม และรายด้าน คือ เป้าหมายเพื่อผลสำเร็จของงาน เป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ เป้าหมายเพื่อผลตอบแทนในอนาคต เป้าหมายเพื่อได้รางวัลและคำยกย่องชมเชยจากบุคคลและหน่วยงานภายนอก และเป้าหมายเพื่อการยอมรับของครูและเพื่อน อยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบเปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคารจำแนกตามเพศ ระดับชั้น และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า

2.1 เพศ พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เพศชายและเพศหญิง มีเป้าหมายทางการเรียนทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่พบความแตกต่างกัน

2.2 ระดับชั้น พบว่า นักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นแตกต่างกันมีเป้าหมายทางการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านเป้าหมาย เพื่อผลของงาน ด้านเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ ด้านเป้าหมายเพื่อได้รับผลตอบแทนใน

อนาคต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านเป้าหมายเพื่อได้รับรางวัลและคำยกย่องชมเชย จากบุคคลและหน่วยงานภายนอก แตกต่างกันทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนด้านเป้าหมายเพื่อการยอมรับของครูและเพื่อน ไม่พบความแตกต่างกัน

2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีเป้าหมายทางการเรียนโดยรวมไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีเป้าหมายทางการเรียนด้านเพื่อได้รับผลตอบแทนในอนาคตสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนนาตาพุตพันพิทยาคาร พบว่า

1. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีเป้าหมายทางการเรียนทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เป็นเพราะโรงเรียนมีลักษณะเป็นโรงเรียนในต่างจังหวัดแม้ว่าจะอยู่ในอำเภอเมือง แต่โรงเรียนก็ไม่ใช่วิทยาลัยประจำจังหวัด เป็นโรงเรียนประจำตำบลที่มีขนาดใหญ่ นักเรียนส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนที่ติดตามผู้ปกครองมาทำงานเนื่องจากเป็นโรงเรียนในนิคมอุตสาหกรรม นักเรียนส่วนมากมาจากครอบครัวที่ฐานะปานกลาง และระดับการศึกษาของผู้ปกครองไม่สูงนัก จึงแตกต่างกับโรงเรียนประจำจังหวัดหรือโรงเรียนในส่วนกลางที่มีความพร้อม ดังที่ อัลเบิร์ต แบนดูรา. (พาสนา จุลรัตน์ .2548: 166 อ้างอิงจาก แบนดูรา.1963)กล่าวว่าบุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตนเองเสมอ และการเรียนรู้เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมของบุคคลส่วนใหญ่จะเป็นการเรียนรู้จากการสังเกตหรือเลียนแบบจากตัวแบบ (Modeling) นักเรียนที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีการแข่งขันทางการเรียน ผู้เรียนก็จะกระตือรือร้นและมีเป้าหมายทางการเรียนสูงด้วย ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรมีการกระตุ้นให้นักเรียนสร้างเป้าหมายทางการเรียนให้อยู่ในระดับที่สูงขึ้น โดย การจัดบรรยากาศการเรียน การสอนที่กระตุ้นให้เกิดการตั้งเป้าหมายทางการเรียนหรือสอดแทรกเนื้อหาสำคัญในการตั้งเป้าหมายทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ เพิ่มขึ้นถ้ามีการกระตุ้นให้เกิดการแข่งขันทางการเรียนหรือจัดกิจกรรมเพื่อมอบรางวัลหรือเกียรติบัตรแก่นักเรียนที่เรียนดี หรือนักเรียนที่สามารถสอบเข้าเรียนต่อสถาบันที่มีชื่อเสียงได้ นักเรียนคนอื่น ๆ ก็จะเริ่มมีพฤติกรรมเลียนแบบ และมีการตั้งเป้าหมายทางการเรียนสูงขึ้นได้ และสอดคล้องกับแนวคิดของ อาร์ พันธ์มณี (2546: 269) การนำปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นแรงจูงใจมาผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีทิศทาง เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายหรือเงื่อนไขที่ต้องการ ปัจจัยต่าง ๆ ที่นำมาอาจจะเป็น เครื่องล่อ รางวัล การทำให้ให้เกิดการตื่นตัว รวมทั้งการทำให้เกิดการคาดหวัง และ

การตั้งเป้าหมายสูงขึ้น

ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัตน์ ไชยชมพู (2535: 112-113) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในการเรียนต่อระดับชั้นมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขต โครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งตะวันออก พบว่า ระดับการศึกษาของบิดา มารดาหรือผู้ปกครองมีความสัมพันธ์การความตั้งใจในการเรียนต่อและการตั้งเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน และด้าน รายได้ของครอบครัวก็เป็นตัวแปรที่สัมพันธ์กับความตั้งใจ ในการเรียนต่อ และเป้าหมายทางการเรียน และ ใกล้เคียงกับ งานวิจัยของ ชูชีพ อ่อนโคกสูง และอนุสรณ์ อรรถศิริ (2549: 53) ได้ศึกษา พลังความสามารถแห่งตน เป้าหมายในการเรียน และความเป็นไปได้ที่จะทำกับแรงจูงใจในการเรียน พบว่าพลังความสามารถแห่งตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเป้าหมายทางการเรียน และความเป็นไปได้ที่จะกระทำกิจกรรมการเรียนของนิสิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

2. ผลการวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคารจำแนกตามเพศ ระดับชั้น และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า

2.1 เพศ พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เพศชายและเพศหญิง มีเป้าหมายทางการเรียน ทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่พบความแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะ โรงเรียนสนับสนุนให้เกิดการแสดงออก และให้โอกาสแก่นักเรียนเพศหญิงและชายเท่าเทียมกัน การกระตุ้นให้มีบทบาทในโรงเรียนเสมอภาคกันได้แก่ การเลือกตั้งประธานนักเรียน จะเห็นว่านักเรียนชายหรือนักเรียนหญิงก็สามารถเป็น ประธานนักเรียนได้ และการเลือกเรียนวิชาต่างๆ แม้จะเป็นวิชาเฉพาะของผู้หญิงเช่น งานบ้าน งานประดิษฐ์ เด็กผู้ชายก็มีโอกาสได้เรียนเหมือนกับนักเรียนหญิง จึงทำให้นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเป้าหมายทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ดังที่ มาสโลว์ (พาสนา จุลรัตน์ .2548: 203 อ้างอิงจาก อับราฮัม มาสโลว์.1987) ทุกคนย่อมต้องการความรัก การยอมรับ และ สัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่น ไม่ว่าจะเป็น เพศชายและเพศหญิงย่อมต้องการการได้รับการยอมรับเท่าเทียมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ผลงานวิจัยของ นันทา ศรีสงทรัพย์ (2545: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาแรงจูงใจ ในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งพบว่าแรงจูงใจในการเรียนของนิสิตชาย- หญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ ใกล้เคียงกับงานวิจัยของ ณัฏชา ประกฤตพงศ์ (2545: 58) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับสูงขึ้น กรณีศึกษา ณ.สถาบันภาษา เขตกรุงเทพฯ พบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับความต้องการในเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

2.2 ระดับชั้น พบว่า นักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นแตกต่างกันมีเป้าหมายทางการเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้าน เป้าหมายเพื่อผลของงาน ด้านเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ ด้านเป้าหมายเพื่อได้รับผลตอบแทนในอนาคต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านเป้าหมายเพื่อได้รับรางวัลและคำยกย่องชมเชยจากบุคคลและหน่วยงานภายนอก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเป้าหมายเพื่อการยอมรับของครูและเพื่อน พบว่าไม่พบความแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีระดับชั้นสูงกว่าสามารถกำหนดเป้าหมายได้ดีกว่านักเรียนที่มีระดับชั้นที่ต่ำกว่า จะเห็นได้ว่านักเรียนระดับชั้นสูงกว่ามีความรับผิดชอบทางการเรียนดีกว่านักเรียนระดับชั้นที่ต่ำกว่าจากการสังเกตในห้องเรียน และการสัมภาษณ์จากอาจารย์ผู้สอนหลายท่าน ซึ่งสอดคล้องกับ จรรยา เกษศรีสังข์ (2537: 103) ได้ศึกษาวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจที่ศึกษาในระดับชั้นปีต่างกัน ใช้วิธีการเผชิญปัญหาด้านการเรียนทฤษฎี ด้านการเรียนภาคปฏิบัติ ด้านส่วนตัวและด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 โดยนักเรียนนายร้อยตำรวจเมื่อศึกษาในระดับสูงขึ้นจะเปลี่ยนวิธีการเผชิญปัญหาด้านต่าง ๆ เป็นแบบสุ่มปัญหามากขึ้น

เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ ผลการทดสอบรายคู่ของเป้าหมายทางการเรียน โดยรวม จำแนกตามระดับชั้น พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีเป้าหมายทางการเรียน สูงกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เพราะ จากการสังเกตและสัมภาษณ์จากครูผู้สอนหลายท่านเห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในปีการศึกษา 2552 มีความรับผิดชอบในการเรียนสูง มีความขยันเรียน และมีการตั้งเป้าหมายทางการเรียนสูงกว่าระดับชั้นอื่น ซึ่งแต่ละปี นักเรียนก็จะขยันเรียนไม่เท่ากัน บางรุ่นจะขยันเรียนมาก บางรุ่นก็จะขยันน้อย อีกทั้งระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ยังมีเวลาที่จะทำเป้าหมายของตนเองให้สำเร็จเพราะยังเหลือเวลาในการเรียนอีก 1 ปีซึ่งจะทำให้เป้าหมายของตนให้บรรลุได้มากกว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งใกล้จะจบการศึกษาแล้ว และได้สมัครโควต้าเรียนต่อของโรงเรียนเรียบร้อยแล้ว หรือได้สมัครเรียนต่อสายอาชีพจากสถาบันอื่น ๆ แล้ว จึงทำให้มีผลต่อการตั้งเป้าหมายทางการเรียนน้อยลง

ส่วนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีเป้าหมายทางการเรียนยังไม่ชัดเจน ทั้งนี้เพราะนักเรียนยังขาดวุฒิภาวะ และยังมีวัยที่เป็นเด็กซึ่งยังไม่ค่อยเห็นความสำคัญในการมีเป้าหมายทางการเรียนมากนักซึ่ง สอดคล้องกับ งานวิจัยของสปริก (วัลนิภา พัดเปีย, 2539: 83; อ้างอิงจาก Sprick, 1989) ได้ศึกษาจุดมุ่งหมายและทัศนคติต่อวิชาชีพของนักศึกษามหาวิทยาลัยมิชิแกน โดยวิธีการติดตามผลในระยะยาว พบว่า จุดมุ่งหมายและทัศนคติต่อวิชาชีพของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมีการเปลี่ยนแปลงน้อยมากจากช่วงที่เข้าเรียนถึงเรียนจบ และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นก็คล้ายคลึงกับที่ตั้งใจไว้แต่เดิม หากแต่ต้องการศึกษาเพิ่มเติมในระดับสูงขึ้น

2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีเป้าหมายทางการเรียนโดยรวมไม่พบความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเป้าหมายเพื่อได้รับผลตอบแทนในอนาคต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเป้าหมายเพื่อผลของงาน ด้านเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ ด้านเป้าหมายเพื่อได้รับรางวัลและคำยกย่องชมเชยจากบุคคลและหน่วยงานภายนอก และด้านเป้าหมายเพื่อการยอมรับของครูและเพื่อน ไม่พบความแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะโรงเรียนและครูทุกคนให้ความสำคัญและดูแลเอาใจใส่นักเรียนทุกคนเท่าเทียมกันไม่ว่าจะเป็นนักเรียนที่เรียนดี หรือนักเรียนที่เรียนไม่ดี นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เท่า ๆ กันนักเรียนจึงสามารถตั้งเป้าหมายทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบเป้าหมายเพื่อได้รับผลตอบแทนในอนาคตเป็นรายคู่พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีเป้าหมายเพื่อได้รับผลตอบแทนในอนาคต สูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ เพราะ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีเป้าหมายทางการเรียนเพื่อผลตอบแทนในอนาคตสูงกว่า เพราะนักเรียนมีเป้าหมายทางการเรียนที่จะสามารถไปเรียนต่อในสถาบันและสาขาที่ตนมุ่งหวังมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ ศรีจันทร์ พูลทวี (2543: 73) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์การศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2540 – 2542 พบว่า นักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษามีผลการเรียนระหว่าง 2.01 – 3.00 ประมาณร้อยละ 40 และระหว่าง 3.01 – 4.00 ประมาณร้อยละ 40 และผลการเรียนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 2.00 ประมาณร้อยละ 10

จากการศึกษาวิจัยที่กล่าวมา พบว่าเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร ปัจจัย ด้าน เพศ ไม่พบความแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วน ระดับชั้น และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนส่งผลต่อการตั้งเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผู้บริหารและครูอาจารย์ควรจัดบรรยากาศการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการตั้งเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน
2. ครูควรมีการสอดแทรกเนื้อหาสาระเพื่อให้เกิดการกระตุ้นการตั้งเป้าหมายทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ
3. ครูควรส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนรู้จักการตั้งเป้าหมายทางการเรียนและจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน
4. ผู้บริหาร และครูผู้เกี่ยวข้องควรมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมกระตุ้นให้นักเรียนชั้น ม.3 เกิดการตั้งเป้าหมายทั้ง 4 ด้าน คือด้านเป้าหมายเพื่อผลของงาน เป้าหมายด้านการเรียนรู้

เป้าหมายเพื่อผลตอบแทนในอนาคต และเป้าหมายเพื่อได้รับรางวัลและคำยกย่องชมเชยสูงขึ้นกว่าเดิม โดยอาจจะจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดการแข่งขันทางการเรียน และการยกย่องชมเชย หรือให้รางวัลแก่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี หรือสามารถสอบเข้าเรียนต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียงได้ และสอดแทรกเนื้อหาสาระเพื่อกระตุ้นให้เกิดการตั้งเป้าหมายทางการเรียน

5. ครูแนะแนวควรมีบทบาทในการกระตุ้นให้นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เกิดความกระตือรือร้นทางการเรียน และเกิดการตั้งเป้าหมายทางการเรียนมากขึ้น

6. ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เกิดการแข่งขันทางการเรียน ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งพบว่ามี การตั้งเป้าหมายด้านเพื่อต้องการได้รับรางวัลและคำยกย่องชมเชยจากบุคคลภายนอกมากกว่าระดับชั้น ม. 3 แต่เป้าหมายด้านเพื่อผลของงาน เป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ และเป้าหมายเพื่อผลตอบแทนในอนาคต ต่ำกว่าระดับชั้นอื่น จุดนี้อาจจะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการตั้งเป้าหมายด้านอื่นสูงขึ้นด้วย และสนับสนุนให้นักเรียนเข้าแข่งขันความสามารถทางการเรียนกับสถาบันอื่นเพื่อเป็นการจูงใจในการเรียนอีกด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษางานวิจัยด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตั้งเป้าหมายทางการเรียน เช่น การศึกษาค่านิยมในการเลือกเรียนแผนการเรียนต่าง ๆ ปัจจัยที่เกี่ยวกับการวางแผนการศึกษาของนักเรียน

2. ควรให้มีวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาเจตคติ ค่านิยม หรือความต้องการของนักเรียนในด้านการเรียนการสอนของนักเรียนในเขตพื้นที่ชายฝั่งตะวันออก หรือโรงเรียนในเขตนิคมอุตสาหกรรม

บรรณานุกรม

- จรรยา เกษศรีสังข์ .(2537). วิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ.วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จันทนา นนทิกร.(2533).การทดลองใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะการทำงานโดยวางเป้าหมายสำหรับเยาวชน .วิทยานิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ ฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จันทร์เพ็ญ ศรีอินทร์เขียว. (2542). การกำหนดเป้าหมายชีวิตของแรงงานสตรีโสดในภาคอุตสาหกรรม จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (ประถมศึกษาศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง และอนุสรณ์ อรรถศิริ. (2549). ความสัมพันธ์ระหว่างพลังความสามารถแห่งตนเป้าหมาย และความเป็นไปได้ที่จะกระทำกับแรงจูงใจในการเรียน. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิตติพัฒน์ สงบกาย. (2533). ผลของการกำกับตนเองต่อความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (2546). เทคนิคการพัฒนาตนเองสู่ความสำเร็จ .กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเค.
- ณัชชา ประกฤตพงศ์. (2545). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับชั้นที่สูงขึ้น.กรณีศึกษา ณ.สถาบันภาษากรุงเทพฯ. สารนิพนธ์ ศษ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ทศพร ประเสริฐสุข. (2542 มกราคม-มิถุนายน). ความฉลาดทางอารมณ์กับการศึกษา. การแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา 2(3-4):8-9
- ธนากร ศรีชาพันธ์.(2539). ผลของการตั้งเป้าหมายที่มีต่อความสามารถในการเลิฟเทนนิส. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. (2533). คู่มือฝึกอบรมการวางแผนชีวิตและอาชีพ. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- นันทา ศรีสงทวัฑย์ (2545).แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- นันทนภัส การเกิด. (2547). การพัฒนาโปรแกรมฝึกสร้างเป้าหมายชีวิตของเด็กในสถาน
สงเคราะห์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาเพื่อการพัฒนามนุษย์) . กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. ถ่ายเอกสาร.
- นิสร คำมณี.(2544).ผลของกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ด้านการจูงใจ
ตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัด
นครปฐม.วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- ประสาธ อิศรปริดา. (2548). สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา.ขอนแก่น. กรุงเทพฯ: คลังนาโนวิทยา.
- พรพิมล เจียมนาครินทร์. (2539). พัฒนาการวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ดันอ้อ แกรมมี่.
- พัฒนา พลอยประไพ.(2541). การกำหนดเป้าหมายและการกำกับตนเองกับการประสบ
ความสำเร็จในการสอบเข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐ.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาพัฒนาการ).กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .ถ่ายเอกสาร.
- พาสนา จุลรัตน์. (2548) .จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- ไพศาล หวังพานิช .(2526) .การวัดผลการศึกษา .กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ภัทริยา มาลาทอง. (2545). ความสัมพันธ์ระหว่างการตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ การเรียนอย่างมี
ความสุขกับทัศนคติต่อวิชาชีพการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล
สังกัด กระทรวงสาธารณสุข. ปรินูญานิพนธ์ ค.ม. (การพยาบาลศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2539).เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้.
สืบค้นเมื่อ 3 พฤษภาคม 2553. จาก <http://www.google.co.th>
- วัลนิภา พัดเปีย.(2539). ทศนะต่อวิชาชีพครูของนิสิตคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ .ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา) .กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2530). อุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิริยา จงรักษัตย์. (2537). ความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ปรินูญานิพนธ์ กศ.บ.กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.ถ่ายเอกสาร.
- ศรีจันทร์ พูลทวี.(2541).การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2539-2540. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม .เชียงใหม่:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

- ศิริพร โอภาสวัตรชัย. (2543). ผลการจัดการเรียนการสอนที่อิงตัวแปร คัดสรรของการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของนักศึกษาพยาบาล. ปรินญานิพนธ์ ค.ม. (สาขาวิชาหลักสูตรการสอน) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สิริชัย ประทีปฉาย. (2533). การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว. จันทบุรี: วิทยาลัยรำไพพรรณี.
- สุธีรา นิมนต์นิวัฒน์. (2537). ผลของการตั้งเป้าหมายต่อความสนใจกิจกรรมและผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ปรินญานิพนธ์ ค.ม. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุพิตร สมาหิโต. (2541, กันยายน-ธันวาคม). การกำหนดเป้าหมาย (Goal-Setting). *ศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*. 13(3): 1-12.
- สุรัตน์ ไชยชมภู. (2535) ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งตะวันออก. ปรินญานิพนธ์. กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา สุขารมณ์ และอรพินท์ ชูชม. (2530). การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ. รายงานการวิจัย ฉบับที่ 39. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อารี พันธุ์มี. (2544). การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สู่ความเป็นเลิศ. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- Ablard, K.E. ; & Lipschultz, R.E. Self. Regulated learning in high achievement students : Relations to advance reasoning, achievement goals and gender. *Journal of Education Psychology* 90 (1998) 94 –101.
- Bandura, A. (1986). *Social Foundations of Thought and Action : A Social Cognitive Theory*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Bandura, Albert ;& Barry J Zimmerman ;& Martimez-Pons, Manuel. (1992). *Self-Motivation for Academic Attainment: the Role of Self-Efficacy Beliefs and Personal Goal Setting*. *American Educational Research Journal*. 29(3): 663-676; 1992.
- Finn; et al. (2003) .The genome sequence of *Clostridium tetani* the causative agent of tetanus disease .Retrieved September 27, 2002.
- Good, Carter V.; et al. (1973). *Dictionary of education*. New York: McGraw-Hill.
- Jones, Harold E. (1970). "Personality Development in Children. Austin: University of Texas .Kaplan, Louis," *Mental Health and human Relations in Education*. New York: Harper and Brother Publishers.
- Kahle, A. L.; & Kelly, M.L. (1984). Children's Homework Problems : A Comparison of Goal Setting and Parent Training. *Behavior Therapy*. 25(2) : 275-290.

- Locke, Edwin A. ; & Latharn, Gary P. (1990). *A theory of goal setting and task performance*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice Hall.
- Maehr, M.L.(1984). *Meaning and Motivation : Toward a theory of Personal Investment*. In C. Ames, and R. Ames (Eds.), *Research on motivation in education : Student Motivation*. New York : Academic Press.
- Morgan,Mark. (1985). Reward-Induced Decrements and Increments in Intrinsic Motivation. *Review of Educational Research*. 54(1):5-30.
- Morris, Charles G. (1996). *Understanding Psychology*. 3 ed. New York : Prentice-Hal.
- Ormrod, Jeanne Ellis. (1995). *Educational Psychology : Principles and Applications*. New Jersey : Prentice – Hall, Inc.
- Rouillard, Larrie A. (1995). *Goals and goal setting : planning to succeed*. London: Kogan Page.: 347.
- Riordan,J.E.,&Noyce,P.E.(2001).The impact of two Standards-based mathematics curricula on student achievement in Massachusetts,*Journal for Reseach in Mathematics Education* ,32(4),368-398

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/ศร 16.๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

1) มกราคม 2553

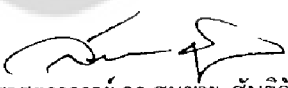
เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนระยองวิทยาคม

เนื่องด้วย นางระวีพันธ์ กมลผาสุขชื่น นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 100 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการศึกษาเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในระหว่างเดือนมกราคม 2553

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางระวีพันธ์ กมลผาสุขชื่น ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ตันวิวัฒน์กุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติ โทรทัศน์ 085-2802-504

ที่ ศธ 0519.12/๘1๖3

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

1) มกราคม 2553

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร

เนื่องด้วย นางระวีนันท์ กมลผาสุขชื่น นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 จำนวน 610 คน คอบแบบสอบถามการศึกษาเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในระหว่างเดือนมกราคม - มีนาคม 2553

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางระวีนันท์ กมลผาสุขชื่น ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085-2802-504

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียน
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

แบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง ใช้แบบตอบคำถาม โดยมีรายละเอียดให้นักเรียน ตอบคำถามและ ทำเครื่องหมาย /

ลงในช่อง ☐

1. ชื่อนักเรียน.....นามสกุล

2. กำลังศึกษาอยู่ชั้น ม/.....

3. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

4. ผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษาที่ผ่านมา.....

ส่วนที่ 2 เป้าหมายทางการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนตอบตามความเป็นจริงที่สุด โดยทำ เครื่องหมาย X ลงในช่อง
ที่ต้องการตอบ

ข้อ	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าต้องการที่จะทำงานส่งครูได้ก่อนเวลาที่กำหนดเสมอ					
2	ข้าพเจ้าไม่เคยผัดนัดหรือส่งงานล่าช้า					

ข้อ	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อยที่ สุด
3	ข้าพเจ้าส่งงานไม่ค่อยตรงตามเวลาที่ครูกำหนด					
4	ข้าพเจ้ามักส่งงานล่าช้ากว่าเพื่อนในห้องเสมอ					
5	ข้าพเจ้าจะทำงานที่ครูมอบหมายได้ถูกต้องเสมอ					
6	ข้าพเจ้าไม่เคยทำงานผิดพลาดเลย					
7	งานที่ข้าพเจ้าส่งครูได้รับการประเมินว่าถูกต้องเป็นส่วนใหญ่					
8	ข้าพเจ้ามักจะทำแบบฝึกหัดหรือทำรายงานผิดพลาดอยู่บ่อย ๆ					
9	ข้าพเจ้าไม่ใส่ใจว่างานที่ทำส่งครูนั้นจะ ผิดหรือถูก					
10	ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนเพื่อให้ได้คะแนนดีในรายวิชาต่าง ๆ เป็นสิ่งสำคัญสำหรับข้าพเจ้า					
11	ข้าพเจ้าต้องการสอบให้ได้คะแนนดีทุกครั้ง					
12	ข้าพเจ้าไม่เคยคาดหวังว่าผลการเรียนของข้าพเจ้าจะได้ดีหรือไม่					
13	ข้าพเจ้าไม่คิดจะเรียนเก่งเพื่อให้มีคนชื่นชม					
14	ข้าพเจ้าตั้งใจฟังครูสอนทุกครั้งเพื่อจะได้เข้าใจในสิ่งที่ครูสอน					

ข้อ	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อยที่ สุด
15	ข้าพเจ้าจะทำความเข้าใจบทเรียนก่อนเข้าเรียนเพื่อให้เข้าใจเพิ่มมากขึ้น					
16	ข้าพเจ้าพยายามที่จะทำความเข้าใจในบทเรียนที่ครูสอนทุกครั้ง					
17	ข้าพเจ้าคิดว่าไม่จำเป็นต้องเข้าใจในบทเรียนก็สามารถสอบได้					
18	ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าไม่เข้าใจในหลายวิชาแต่ข้าพเจ้าก็ไม่เดือดร้อน					
19	ข้าพเจ้าจะจดบันทึกเรื่องที่สงสัยไว้เพื่อนำมาถามครูเสมอ					
20	ข้าพเจ้ามักจะให้ครูอธิบายในหัวข้อที่ข้าพเจ้าทำไม่ได้					
21	ถ้าข้าพเจ้าไม่เข้าใจในบทเรียนเมื่อใดข้าพเจ้าจะถามครูทุกครั้ง					
22	ข้าพเจ้าไม่กล้าซักถามครูในสิ่งที่ข้าพเจ้าสงสัยขณะที่เรียน					
23	ข้าพเจ้ามักแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากห้องสมุดและอินเทอร์เน็ต					
24	ข้าพเจ้ามักนำความรู้ที่ได้จากบทเรียนมาใช้ในการชีวิต					

ข้อ	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อยที่ สุด
25	ข้าพเจ้ามักจะนำสิ่งที่เรียนรู้ในห้องเรียนมาประยุกต์ใช้ และทำประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น					
26	ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนในห้องเรียนมีความสำคัญมาก และเป็นประโยชน์ในการนำมาใช้ในชีวิตจริง					
27	ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าจะนำความรู้ที่ได้จากการเรียนมาใช้ในการ ชีวิตจริงได้อย่างไร					
28	ข้าพเจ้าคิดว่าบทเรียนที่ได้จากห้องเรียนไม่สามารถ นำมาใช้ได้จริงในชีวิต					
29	ข้าพเจ้าเลือกเรียนในแผนการเรียนที่ตนชอบ					
30	ข้าพเจ้าทุ่มเทให้กับการเรียนเพื่อหวังจะได้เรียนใน แผนการเรียนที่ต้องการ					
31	ข้าพเจ้าคิดว่าไม่จำเป็นต้องเรียนในแผนการเรียนที่ ชอบก็ประสบความสำเร็จได้					
32	ใคร ๆ ก็สามารถเลือกแผนการเรียนที่ตนต้องการได้ ทั้งนั้น โดยไม่จำเป็นต้องเรียนดี					
33	ข้าพเจ้าพยายามเรียนอย่างหนักเพื่อจะได้เรียนต่อใน สาขาที่มุ่งหวังไว้					
34	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่อให้ได้เรียนในสาขาที่ข้าพเจ้า ถนัด					

ข้อ	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อยที่ สุด
35	ข้าพเจ้าไม่ย่อท้อแม้จะต้องใช้ความพยายามอย่างมาก เพื่อการศึกษาต่อในอนาคต					
36	ข้าพเจ้ายังไม่คิดถึงเรื่องการเรียนต่อในสาขาที่ ต้องการ					
37	ข้าพเจ้าคิดว่าการขยันเรียนจะส่งผลให้ข้าพเจ้าสอบ เข้าสถาบันที่มุ่งหวังได้					
38	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเพราะข้าพเจ้าอยากสอบเข้า โรงเรียนที่มีชื่อเสียงตามที่ต้องการได้					
39	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่อจะได้เรียนต่อในสถาบันที่ดีได้					
40	ข้าพเจ้ายังไม่เคยคิดถึงการเรียนต่อในสถาบันอื่น ๆ ในอนาคต					
41	สำหรับข้าพเจ้าเข้าเรียนต่อในสถาบันใดก็ได้					
42	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่อจะได้ประกอบอาชีพที่ข้าพเจ้า ใฝ่ฝันในอนาคต					
43	ข้าพเจ้าคิดว่าคนที่ตั้งใจเรียนจะได้ประกอบอาชีพที่ดี ในอนาคต					
44	ข้าพเจ้าคิดว่าการประสบความสำเร็จในการเรียนจะ ทำให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพใน อนาคต					

ข้อ	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อยที่ สุด
45	ข้าพเจ้ายายมตั้งใจเรียนเพื่อจะได้รับคำยกย่อง ชมเชยจากผู้อื่น					
46	ข้าพเจ้าต้องการให้ใคร ๆ รู้จักข้าพเจ้าในเรื่องการเรียน					
47	ข้าพเจ้าคิดว่าคงไม่มีโอกาสได้รับคำชมเรื่องการเรียน จากใคร					
48	ถ้าข้าพเจ้าตั้งใจเรียนข้าพเจ้าน่าจะมีโอกาสได้รับ เกียรติบัตรด้านการเรียน					
49	ข้าพเจ้าต้องการได้รับเกียรติบัตรด้านการเรียนสักครั้ง ก็ยินดี					
50	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่อหวังเกียรติบัตรด้านการเรียน ตามที่ใฝ่ฝัน					
51	เกียรติบัตรด้านการเรียนไม่สำคัญสำหรับข้าพเจ้า					
52	ข้าพเจ้าไม่ได้พยายามเรียนเพื่อมุ่งหวังจะได้รับเกียรติ บัตรด้านการเรียน					
53	ข้าพเจ้ายายมเรียนให้เก่งเพื่อจะได้รับรางวัลด้าน การเรียน					
54	ข้าพเจ้ายายมส่งผลงานทางการเรียนเพื่อมุ่งหวังที่ จะเข้าประกวดและได้รางวัล					

ข้อ	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อยที่ สุด
55	ถ้าวิชาใดมีการให้รางวัลด้านผลการเรียนข้าพเจ้าจะพยายามเพื่อให้ได้รางวัลนั้น					
56	การได้รับรางวัลเรื่องการเรียนคงเป็นไปได้ยากสำหรับข้าพเจ้า					
57	ข้าพเจ้าคาดว่าจะมีโอกาสในการเป็นตัวแทนประกวดหรือแข่งขันในเวทีการแข่งขันด้านการเรียน					
58	ข้าพเจ้าน่าจะได้เป็นตัวแทนแข่งขันด้านการเรียน					
59	ข้าพเจ้าต้องการให้ครูและเพื่อน ๆ เลือกข้าพเจ้าเป็นตัวแทนในการแข่งขันทางวิชาการต่าง ๆ					
60	ข้าพเจ้าไม่เคยคิดว่าจะได้เป็นตัวแทนในการแข่งขันหรือการประกวดทางด้านการเรียน					
61	ข้าพเจ้าคิดว่าคงไม่กล้าแสดงออกถ้าต้องถูกคัดเลือกให้ไปแข่งขันทางการเรียน					
62	ข้าพเจ้าต้องการได้รับความไว้วางใจจากครูอาจารย์ในการมอบหมายงานและให้ทำหน้าที่ด้านการเรียนต่าง ๆ					
63	ข้าพเจ้าคิดว่าจะได้รับคัดเลือกจากครู ในการทำกิจกรรมของโรงเรียน					

ข้อ	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อยที่ สุด
64	ข้าพเจ้าหวังว่าครูจะมอบหมายและไว้วางใจให้ข้าพเจ้ารับหน้าที่เป็นตัวแทนในการทำกิจกรรมการเรียนต่างๆ					
65	ข้าพเจ้าไม่หวังว่าจะได้รับมอบหมายหน้าที่ใด ๆ ในชั้นเรียนจากครู					
66	ข้าพเจ้าคิดว่าครูไม่ค่อยไว้วางใจให้ข้าพเจ้ารับผิดชอบงานในด้านการเรียน					
67	ข้าพเจ้าต้องการให้เพื่อน ๆ ยอมรับและเลือกข้าพเจ้าเข้ากลุ่มในการเรียน					
68	ข้าพเจ้ามักทำงานที่ได้รับมอบหมายในการเรียนด้วยความรับผิดชอบทุกครั้งเพื่อให้เพื่อนยอมรับในการรวมกลุ่ม					
69	ข้าพเจ้าไม่สนใจว่าเพื่อนจะยอมรับหรือไม่ยอมรับข้าพเจ้าในการเข้ากลุ่มในการเรียน					
70	ข้าพเจ้าต้องการให้เพื่อนเลือกข้าพเจ้าเป็นตัวแทนในการทำกิจกรรมสำคัญ ๆ ในการเรียน					
71	ข้าพเจ้าต้องการเป็นตัวแทนกลุ่มในการเรียน					
72	ข้าพเจ้าต้องการถูกเลือกให้เป็นตัวแทนกลุ่มในการเสนอผลงานในด้านการเรียน					

ข้อ	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อยที่ สุด
73	ข้าพเจ้าไม่เคยหวังจะให้เพื่อนเลือกข้าพเจ้าเป็น ตัวแทนกลุ่มในการเสนอผลงานในด้านการเรียน					
74	ข้าพเจ้ามักประหม่าหรือไม่กล้าที่จะเป็นตัวแทนของ กลุ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียน					

ภาคผนวก ค

หนังสือแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/8858

วันที่ 21 กรกฎาคม 2552

เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางระวีนันท์ กมลผาสุขชั้น นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ อาจารย์ ดร.มณจิรา จารุเพ็ง และ อาจารย์ ดร.สกล วรเจริญศรี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถ่วงการศึกษาเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาบตาพุดพันพิทยาคาร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางระวีนันท์ กมลผาสุขชั้น และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ลันตวิวัฒนกุล)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสณา จุลรัตน์ อาจารย์ประจำสาขาจิตวิทยาการศึกษา
ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
2. อาจารย์ ดร. มณฑิรา จารุเพ็ง อาจารย์ประจำสาขาจิตวิทยาการแนะแนว
ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
3. อาจารย์ ดร. สกล วรเจริญศรี อาจารย์ประจำสาขาจิตวิทยาการแนะแนว
ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา

ภาคผนวก ง
ตารางค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ตาราง ค่าความสอดคล้อง (IOC)แบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของ

นักเรียนช่วงชั้น ที่ 3

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC ร้อยละ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1	1	1	1	100
2	1	1	1	100
3	1	1	1	100
4	1	1	1	100
5	1	1	1	100
6	1	1	1	100
7	1	1	1	100
8	1	1	1	100
9	1	1	1	100
10	1	1	1	100
11	1	1	1	100
12	1	1	1	100
13	1	1	1	100
14	1	1	1	100
15	1	0	1	67
16	1	1	1	100
17	1	1	1	100
18	1	1	1	100
19	1	1	1	100
20	1	1	1	100
21	1	1	1	100
22	1	1	1	100
23	1	1	1	100

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC ร้อยละ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
24	1	0	1	67
25	1	0	1	67
26	1	1	1	100
27	1	1	1	100
28	1	1	1	100
29	1	1	1	100
30	1	1	1	100
31	1	1	1	100
32	1	1	1	100
33	1	1	1	100
34	1	1	1	100
35	1	1	1	100
36	1	1	1	100
37	1	1	1	100
38	1	1	1	100
39	1	1	1	100
40	1	0	1	67
41	1	1	1	100
42	1	1	1	100
43	1	1	1	100
44	1	1	1	100
45	1	1	1	100
46	1	1	1	100
47	1	1	1	100
48	1	1	0	67
49	1	1	1	100
50	1	1	1	100

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC ร้อยละ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
51	1	1	1	100
52	1	1	1	100
53	1	1	1	100
54	1	1	1	100
55	1	1	1	100
56	1	1	1	100
57	1	1	1	100
58	1	1	1	100
59	1	0	1	67
60	0	1	1	67
61	1	1	1	100
62	1	1	1	100
63	1	1	1	100
64	1	1	1	100
65	1	1	1	100
67	1	1	1	100
68	1	1	1	100
69	1	1	1	100
70	1	1	1	100
71	1	1	1	100
72	1	1	1	100
73	1	1	1	100
74	1	1	1	100

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางระวีนันท์ กมลผาสุขชื่น
วัน เดือน ปีเกิด	15 พฤศจิกายน 2506
สถานที่เกิด	แขวงบางคอแหลม เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	55/3 ม.4 ตำบลบ้านค่าย อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง รหัสไปรษณีย์ 21120
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู ค.ศ. 3 ชำนาญการพิเศษ (ระดับ 8)
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านค่าย จังหวัดระยอง
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2525	ม.ศ. 5 จาก โรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2528	ปริญญาตรี (กศ.บ.) สาขาการแนะแนว จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2553	ปริญญาโท (กศ.ม.) สาขาจิตวิทยาการแนะแนว จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ